

Nærværende tekst er udskrift af Sorø Folketidende.

Sorø Folketidende

Mandag den 15. April 2012

Traadløst Nødraab fra Atlanten.

En Kæmpedamper med 2300 Mennesker stødt sammen med et Isbjerg. Hjælp Tilkaldes.

Ritzautelegrammer meddeler i Eftermiddag:

New York: Allan-Liniens Dampskib "Virginia" meddeler pr. traadløst Telegram, at den store Damper "Titanic" er stødt sammen med et Isbjerg og har anmodet om Hjælp. "Virginia" har ændret sin Kurs for at hjælpe.

Cap Race (Sydøstspidsen af

New Foundland).

"Titanic" begyndte at synke en halv Time efter Sammenstødet. Redningsbaadene blev øjeblikkelig gjort klare, og da Skibet begyndte at synke, blev de kvindelige Passagerer bragt i Baadene.

"Titanic"s traadløse Telegraf sendte uafbrudt Nødsignaler og fra Damperne "Olympic" og "Virginia" svaredes der, at de skyndsomst vilde komme til Hjælp.

"Titanic", der tilhører White Star-Linien, medfører paa denne sin første Rejse 350 1. Klasses Passagerer, 300 2. Klasses og 740 3. Klasses. Desforuden en Besætning paa 903 Mand.

Mange fremragende Personer.

London: Om Bord paa "Titanic" befandt sig mange fremragende Personer, deriblandt Forfatteren William T. Stead.

(Stead er bl.a. kendt fra København, hvor han i Cook-Dagene var til Stede som Korrespondent til et engelsk Blad. S. er ivrig Spiritist.)

Damperen er sunket.

Det sidste Telegram melder: Fra alle Sider iler Dampere med fuld Fart til Ulykkesstedet.

"Virginia" ventede at kunne være der Kl. 10 i Morges.

Kl. 12,37 Midnat naaede de sidste Signaler fra "Titanic" til "Virginia". De var uforstaaelige og blev pludselig afbrudt.

Flere andre Dampere er anmøkket til New Foundland, beskadiget ved Sammenstød med Isbjerge.

"Titanic" afgik fra Southampton, England, Onsdag til New York.

"Titanic", der er Verdens største Damper, 46,328 Tons, afgik den 10. April fra Southampton for at foretage sin første Rejse til Amerika. Damperen, der har kostet 1 ¾ Million Pd. Sterling (ca 31 Mill. Kr.), forener i sig alle de Fordringer, man kan stille til et moderne Hotel. Den er bygget til at kunne tage over 3000 Personer om Bord, hvoraf en Besætning paa ca. 900 Mand. En Rejse med "Titanic" koster fra 7 Pd. Sterling og 15 Shilling til 870 Pd. St., beroende paa Aarstiden og hvilken Klasse, man rejser med.

Før "Titanic" var "Olympic" med dens 45,324 Tons Verdens største Damper. Begge Dampere tilhører "White Star-Linien".

Folketidende
Tirsdag den 16. april 1912

Atlantehavs-katastrofen.
1500 Mennesker menes druknede.

I aften ved Redaktionens Slutning indløb et Telegram fra Halifax om, at alle skulde være bleven reddede. Dette er desværre – efter de til Morgen foreliggende Efterretninger – saa langt fra Tilfældet.

Telegrammer melder:

Til Reuters Bureau telegraferes fra New York: Funktionærerne ved White Star-Linien indrømmer, at der er gaaet mange Menneskeliv tabt ved "Titanic"s Undergang.

New York.

White Star-Linien meddeler nu, at der af 200 Passagerer og Mandskab paa den sunkne Damper sandsynligvis kun er reddet 675. De Reddede er efter hvad Damperen "Olympic" meddeler pr. traadløs Telegram for største Delen Kvinder og Børn.

New York.

Damperen "Olympic" meddeler ved traadløst Telegram til Kap Race: Da Damperen "Carpathia" ved Daggry naaede ned til Ulykkesstedet traf det kun "Titanic"s Baade og Vragstumper fra Skibet.

Stillingen endnu uklar.

Efter disse Telegrammer, der jo har saa gode Kilder som Reuters verdensomspændende Telegrambureau og White Star-Linien, skulde der jo ikke være Tvivl om Katastrofens uhyggelige Omfang. Vi har i Formiddag forhørt os paa White Star-Liniens københavnske Kontor; men her havde man ikke faaet nogen som helst Meddelelse om Katastrofens Omfang. Det sidste Telegram, Kontoret havde faaet, stammede fra Kontoret i Southhampton og gik ud paa, at alle Passagerer var reddede. Senere forelaa der intet.

Efter forskellige Telegrammer at dømme skulde flere af de tililende Dampere være kommet tidsnok til at tage "Titanic" paa Slæb. Dette stemmer jo slet ikke med ovenstaaende Telegrammer, ifølge hvilke det første Hjælpeskib "Carpathia" først naaede Ulykkesstedet, da "Titanic" var sunket. Hvad der er sandt, er det i Øjeblikket umuligt at have nogen afgjort Mening om. Men meget tyder paa, at det værste er sandtfærdig under Hensyn til de nedenfor foreliggende Oplysninger om Kæmpedamperens Redningsmateriel.

"Titanic" medførte 10 danske Passagerer. Hvem Danskerne er.

(Fra vor Korrespondent)

I alt var der som nævnt 1400 Passagerer om Bord. Størstedelen af disse var Englændere og Franskmand, men for øvrigt var der næppe mange Sprog, som man ikke vilde kunne have hørt om Bord.

Bl.a. befandt der sig godt 200 Skandinaver om Bord. Størstedelen af disse var Svenskere, der var kun 40 Nordmænd og endelig var der 10 Danske.

Ved Henvendelse til de herværende Agenter for Selskabet "White Star", der ejer "Titanic", erfarer vi Navnene paa disse Danske. Det var følgende:

Claus Hansen og Hustru fra Holeby, Lolland, Henrik Hansen Juul, ligeledes Holeby, Carla Nielsen Andersen fra Eskildstrup paa Fyn, Svend Laurits Jensen, ligeledes Eskildstrup, Niels R. Jensen, Eskildstrup, Hans Peter Jensen, Eskildstrup, Henry Damgaard-Hansen, København, samt F. Milling, Odense, med et Familiemedlem.

Hvorvidt der blandt Skibets Besætning, der alt i alt talte ikke mindre end 900 Personer, var nogen Danske, vides ikke.

Damperen "Titanic".

Som allerede nævnt, er "Titanic" Verdens største Damper.

Den ejes af det kendte "White Star" Selskab og er en ganske ny Damper, som netop nu var paa sin første Tur.

Skibet er paa 46,000 Tons og er bygget hos det store Firma Harland & Wolff i Belfast, hvor det løb af Stabelen i 1911.

Man kan jo nogenlunde forestille sig denne Kæmpedampers Dimensioner, naar man hører, at alene 900 Mand maa til for at holde Skibet i Orden og betjene Passagererne. Men endnu bedre vil man kunne forestille sig "Titanic"s Størrelse, maarsk man hører, at en af D.F.D.S. Dampere, der gaar i indenrigs Fart, vilde tage sig ud som en Redningsbaad, hvis den blev placeret paa "Titanic"s Dæk, at de store Skibsankre, "Titanic" benytter, vejer 15,500 Kilo og er 8-10 Gange saa høje som en middelhøj Mand.

Skibets Bygning har kostet 18 Millioner Kroner – en Sum, Selskabet nu vil faa udbetalt af den Række Assuranceselskaber Verden over, i hvilke Forsikringen var tegnet. At et enkelt Selskab ikke har kunnet paatage sig denne kolossale Assurance, er en Selvfølge.

"Titanic" er en vældig Kolos at se til. Den har 4 Skorstene og hele 5 Dæk.

- - Et Søsterskib til denne Damper, som nu hviler paa Havbunden, er "Olympic", der var en af de

Dampere, der tilkaldt af "Titanic"s radiotelegrafiske Nødsignaler kom den til Hjælp. "Olympic" er paa 45,000 Tons og ejes ogsaa af "White Star".

-- I Fredags var "Titanic" afgaaet fra Queenstown i England paa Rejse til New York med sine mange Passagerer.

Den danske Amerikalinjes Skibe paa Atlanten.

Vi har spurgt Chefen for Skandinavien-Amerika-Linien, Kaptejn Holst, om det kan tænkes, at et eller andet af den danske Amerika-Linies Skibe har været i en saadan Nærhed af "Titanic", at de har faaet Forbindelse med det synkende Skib gennem den traadløse Telegraf. "United States" er omtrent midt ude i Atlanterhavet. De to andre, "Hellig Olav" og "Tietgen" er derimod for nær henholdsvis New York og Norge, til at det nødstedte Skibs Depecher har kunnet naa dem.

Vi har – siger man paa D.F.D.S's Kontor – ikke indtil dette Øjeblik hørt noget fra "United States". Det er for Resten et par Dage siden, vi sidst fik Melding fra Skibet.

- "De moderne Atlanterhavsfarere er vel alle udstyrede med Baademateriel til at kunne optage alle Mand om Bord i Tilfælde af Katastrofer," spørger vi.

"Nej, det er de ikke" lyder Svaret. "Skandinavien-Linien er den eneste, der har Redningsbaade nok med til at kunne optage alle. Norge er nemlig det eneste Land, der kræver Baade til hver eneste Mand, og da vi jo har Trafiken fra Norge, maa vi opfylde Landets Betingelser for Udvandrerdamperne.

For Kæmpeskibene ville det ogsaa være ganske umuligt at føre Redningsbaade med til de Tusinder af Passagerer. Derimod har de et Flaademateriel med, som i yderste Nødstilfælde kan optage de Passagerer, der ikke kan blive Plads til i Baadene.

Men Ophold paa en Tømmerflaade midt ude i Atlanterhavet giver jo ikke meget Haab om Redning, naar der ikke er Skibe tæt ved."

Isbjærgenes Fare.

Kaptejn Hempel fortæller.

Vi har endvidere haft en Samtale med en af den danske Amerikalinies Skibsførere, nemlig Kaptejn Hempel paa "Oscar II.", der ligger i Københavns Havn.

Vi spørger, om Isbjærgene i Almindelighed frembyder stor Fare for Skibsfarten mellem Evropa og Nordamerika?

"Ja, det er næsten mærkeligt, at der ikke sker flere Ulykker, end Tilfældet er", svarer Kaptejnen, der jo kender Ruten.

"Man træffer dem ofte i stort Antal, disse uhyggelige Kavalerer. De kan være saa store som hele svømmende Øer og kan have en Højde af op til 300 Fod.

Det er navnlig i stærk Taage, de er farlige. Man kan i Taage komme lige ind paa dem, inden man opdager dem. Hvis de ligger i Vindretningen, kan man i Reglen mærke Kulden fra dem i temmelig lang Afstand. For de danske Baade, som aldrig har haft Kolissioner med dem, er Faren ikke særlig stor for Sammenstød. Vore Baade kan nemlig i Taage gaa saa langsomt, at vi til enhver Tid kan hindre et Sammenstød. De store Oceanjagere maa derimod gaa med temmelig stærk Fart for overhovedet at kunne styre. Det er for Resten mærkeligt, at der netop skulde ske en Isbjærgskatastrofe i Aar. I Aar er der nemlig meget lidt med Isbjærge derovre".

"Skulde de moderne Passagerskibe ellers ikke være saadan indrettede med vandtætte Rum og Tanke, at de selv med de største Beskadigelser skulde kunne holdes flydende", spørger vi.

"Nej, i Virkeligheden kan der godt ske saa store Havarier, at de vandtætte Rums Bæreevne ikke slaar til. Naar Beskadigelserne saaledes ned til de store Maskinrum, som Kæmpedamperne maa have, og disse fyldes med Vand, er der i Reglen ingen Redning."

Et Varsel, der slog til.

Den saa ulykkelige endte Rejse var ”Titanic”s første. I Onsdags afgik Skibet fra Southampton. Sømændene var meget ilde til Mode, da Skibet stod ud af Havnen, idet det ved en lidt fejl Manøvre kom til at sprænge Trosserne til en Damper i Nærheden, saaledes at en Kollision med denne Damper i sidste Øjeblik blev undgaaet.

Da Ulykken i Atlanterhavet nu skete, var Sømændene beredte paa, at det var Varslet, der slog til.

Specialtelegram fra New York.

(Over London)

Belejringstilstand udenfor White Star’s Kontor.

Udenfor White Star-Liniens Kontor i New York er der samlet i Tusindvis af Mennesker; der er formentlig Belejringstilstand uden for Kontoret.

Samtidig regner det ned over Kontoret med Telegrammer og Telefonforespørgsler fra hele Verden. Skibsfarts-Trustens Vicepræsident, Mr. Franklin, vil ikke offentliggøre de ankomne Meddelelser.

Der var beredt festlig Modtagelse.

White Star-Linien havde forberedt en glimrende Modtagelse af ”Titanic”, der netop skulde være ankommet i Dag. Paa Lørdag skulde den igen være afsejlet fra New York, og til denne Tur var bl.a. bestilt ca. 600 1. Kl.s Billetter.

Hvad fandtes i Lasten.

”Titanic” havde i Lasten bl.a. ca. 50.000 Kister The. Desuden var der Ædelstene til en Værdi af fem Mill. Pund Sterling. Endvidere havde de Rejsende mange Smykker med, der vel nok repræsenterede en værdi af en 12-15 Mill. Pd. St. En amerikansk Millionær havde saaledes alene for 100.000 Pd. St. = 1.800.000 Kroner.

Ritzautelegrammer.

Samtlige 1. Kl.s Passagerer reddede!

New York.

Damperen ”Kalifornia” er forbleven paa Ulykkesstedet. ”Carpatia” er undervejs til New York med de Overlevende. ”Titanic”s Sammenstød fandt Sted Kl. 10.20 Søndag Aften.

London: White Star-Linien meddeler, at samtlige 1. Klasses Passagerer fra ”Titanic” er reddede og befinder sig om Bord paa ”Carpatia”, der ventes at ville ankomme til New York Fredag Morgen. Et Specialtelegram meddeler, at ”Virginia” ligeledes har et Par Hundrede Reddede om Bord.

Assurancesummen.

Bryssel.

Morgenbladene her meddeler, at ”Titanic” og dens Ladning var assureret for 58,750,000 Francs. I denne Sum er dog ikke medregnet de af Passagererne privat tegnede Forsikringer, der for en Enkelts Vedkommende udgør meget betydelige Beløb.

Er der mange Isbjerge?

Bryssel: Skibsrheder Wolsford, der er ankommet hertil, meddeler, at han aldrig tidligere har set saa mange Isbjerge paa denne Aarstid i Atlanterhavet, som der er i denne Tid.

De Reddede.

En Liste over de Reddede.

New York.

Indtil i Aftes Kl. 10 forelaa der ingen Efterretninger fra to Dampere, der menes at have en Del af ”Titanic”s Passagerer om Bord. Den ene af disse Dampere var ”Virginia”.

Montreal.

Allan-Linien meddeler, at "Virginia" har sat de fra "Titanic" reddede Passagerer om Bord paa "Carpathia", da dette Skib er paa Vej til New York, medens "Virginia" sejler med Post til Europa.

New York.

Til Kap Race er indløbet et traadløst Telegram med en delvis Fortegnelse over de Reddede. Blandt disse er Direktøren for White Star-Linien, Ismay.

Er der flere reddede?

New York.

Fra St. John paa New Foundland telegraferes, at "Virginia" er paa Vej tilbage hertil. Da Damperen var paa Rejse til Europa haaber man, at dets Tilbagevenden betyder, at den ogsaa har Reddede om Bord.

De reddedes Tal synes voxende.

Boston.

Et traadløst Telegram, der er sendt i Aftes fra "Olympic" meddeler, at "Carpathia" er undervejs til New York med 868 Passagerer fra "Titanic" mest Kvinder og Børn. Telegrammet slutter med, at man nærer Frygt for de øvrige Passagerers Skæbne.

London.

Til Lloyd telegraferes fra Montreal, at hen ved 675 Passagerer og 200 Mand af Besætningen paa "Titanic" er blevet reddede.

Den største Ulykke i Skibsfartens Historie.

New York.

Man haaber at "Carpathia" i Løbet af kort Tid vil naa indenfor den Zone, hvor der kan afsendes traadløse Telegrammer hertil, for at man kan faa nærmere Enkeltheder om Ulykken. Det maa dog betragtes som saa godt som fastslaaet, at der her er Tale om den største Ulykke, Skibsfartens Historie kan opvise. Man paastaar, at mindst 1200 Mennesker er omkommet. De fleste Kvinder og Børn er reddede.

Hjælpen.

(Privattelegram.)

London, Fmd. Kl. 11

White Star Liniens Hovedkontor i Southampton telegraferer i dette Øjeblik, at Damperen "Carpathia", der snart ventes at lægge til Land, medfører 675 Passagerer fra "Titanic" og hele Besætningen.

Hvormange er reddede?

(Privattelegram.)

København, i Eftermiddag.

Ved Henvendelse paa Selskabets herv. Hovedagentur erfarer vi, at der her er modtaget en lignende Depeche, og i den Omstændighed, at Besætningen befinder sig om Bord paa "Carpathia" mener man at have et Bevis for, at de øvrige Passagerer ogsaa er reddede. Besætningen gaar nemlig sidst fra Borde. Da Damperen "Carpathia" hidtil ikke har været nævnt blandt de Skibe, der har vist sig

paa Ulykkesstedet, synes det da ogsaa, som om den er kommet sidst. Det vil derfor næppe heller vare længe, før man hører nyt fra de andre Skibe. "Carpathia" er en stor Udvandrerdamper tilhørende Cunnard-Linien.

Den skæbnesvangre Midnatstime.

(Privattelegram.)

Berlin, i Eftermiddag.

Hvordan Sammenstødet skete.

Ogsaa hertil er der indløbet Meddelelse om "Carpathia", og det tilføjes i Depechen, at Titanic er sunket. Ifølge indløbne Privattelegrammer maa Sammenstødet mellem Titanic og Isbjerget for øvrigt være sket ved Midnatstid, altsaa paa et Tidspunkt, da det var mørkt. Med den stærke Fart, Titanic maatte sætte op for at kunne styres, har der været levnet Kommandoen for lidt Tid til at kunne afværge Katastrofen, men man maa have faaet Skibet drejet saa meget af, at ikke hele Forskibet er blevet knust.

I Stedet for maa Skibet have faaet Stødet mere paa Bagbordssiden og have taget Skade under Vandlinjen.

Til alt Held har det været roligt Vejr, og derved har de traadløse Apparater ogsaa lettere kunnet kalde Hjælp til og skibene naa frem saa hurtigt. I alt regnes der at have været 5 Dampere paa Stedet foruden "Carpathia", deriblandt den tyske Damper "Prins Adalbert"

Den samlede Assurance menes at ville beløbe sig til ca. 40 Mill. Kr.

Menneskesnille og Naturkræfter.

"Titanic" var Verdens nyeste Vidunder.

Det var et Udslag af det ypperste Menneskesnille. Mægtigere Skib havde ingenlunde pløjet Atlantens Bølger. Dets Afrejse havde fundet Sted under et helt Folks Begejstring. En Rekord var sat, og en Rekord var slaaet.

England havde endnu en Gang vist sit Overherredømme paa Havet.

"Titanic" stod ud fra Irlands klippestærke Kyst som et mægtigt Feslot; det bar i sti Indre saa mange Mennesker som en hel Bys Befolkning. Alt var indrettet paa menneskelig Bekvemmelighed og menneskeligt Velvære. Der var ikke det Omraade, hvor ikke det mest forvænte Menneske kunde faa tilfredsstillet sine fordringsfulde Krav til Luksus og Komfort.

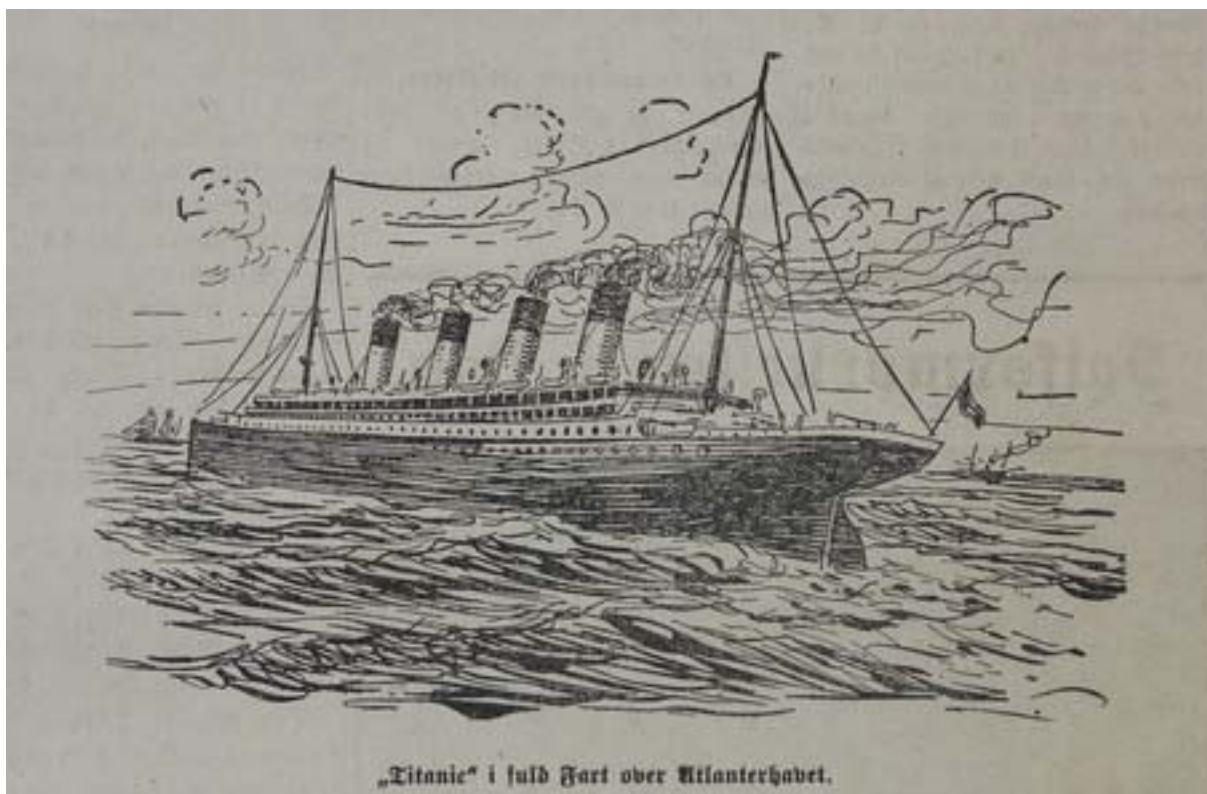
Og medens Vidunderet førtes hen over Havet med den uhyre Fart, bæres over Oceanets vældige Bølger, gennemskærer dets Braadsøer med sin skarpe Bov, kommer der fra Jordklodens yderste Egne uhyre Iskolosser, Lande og Øer af Is, med fremspringende Klippespidses, hærdede i Polarregionens forfærdelige Kulde.

Det menneskelige Vidunder og Naturens Urkraft mødes, og flænget som af et Kæmpesværd synker Vidunderet til Havsens Bund, medens Ismasserne, der fødtes af Urnaturens iskolde Skød, fortsætter sin Vej med Taagen om sine Tinder og iskold Aande i sit Følge.

Det fortsætter sin Vej over Stedet, hvor Menneskesnillet's Vidunderfrembringelse opslugtes, og det standser ikke, før det smelter i Golfstrømmens Vande under sydligere Breddegraders varmere Sol. Mennesket er nok Naturkræfternes Herre; men en Gang imellem tager Naturkræfterne en frygtelig Hævn og knuser, selv det Vidunderligste, Mennesket har frembragt.

Sorø Folketidende

Onsdag den 17. April 1912

Den store Atlanterhavs-Katastrofe.

Omkring 1430 Mennesker omkommet.

Atlanterhavskatastrofen og Danmark.

(Fra vore Korrespondenter.)

Har Selskabet tilbageholdt Rædselsbudskabet?

Rædselsnavnet "Titanic" lød alle vegne i Gaar, hvor blot to Mennesker samledes.

Havde skibsbygningstekniken og den traadløse Telegrafi vundet en saadan Kæmpesejr over Katastrofefarerne, at Beviset for, at den moderne Oceanflyver ikke kunne synke, er leveret, eller laa nu mange Hundrede Mennesker begravede paa Havbunden som Ofre for den vanvittige Konkurrencekamp mellem de store Atlanterhavslinier? Talte Efterretningerne om, at alle var reddede, sandt? Eller undertryktes den frygtelige Sandhed?

- Det var i Virkeligheden umuligt at danne sig noget bestemt Begreb om, hvorledes det egentlig stod til – saa modstridende var de sparsomme Efterretninger.

Paa den ene af White Star-liniens Kontorer i København fastholdt Repræsentanten aldeles kategorisk, at det var rigtigt, at alle Passagererne eller saa godt som alle var bleven reddede.

Generalagenten Hr. Clausen meddelte os derimod, da vi ved 5-Tiden i Gaar havde en Samtale med ham, at han nu havde modtaget et Telegram fra London, hvorefter man utvivlsomt maatte gaa ud fra, at kun ca. 800 var blevene reddede.

"Der staar i nogle Telegrammer, at 1.Klasses Passagerer er blevene reddede. Kan det være muligt, at man har ladet dem gaa først i Baadene", spørger vi.

”Nej, det er ganske utroligt”, svarer Hr. Clausen. ”Nej, først gaar Kvinder og Børn ned, og saa er det i Virkeligheden intet Menneske muligt at holde Orden over, hvem der derefter gaar i Baadene. Alle de detaillerede Efterretninger om Panik om Bord og om, hvorledes Skibet er sunken efterhaanden, er simpelt hen det rene Sensationsdigt fra de amerikanske Presseagenturer. Sagen er den, at den traadløse Telegrafstation har været saa stærkt optaget af at modtage ganske korte Kodetelegrammer og besvare Signaler, at det overhovedet har været umuligt at faa expederet udtømmende Skildringer.

I Løbet af i Dag er den feberagtige Travlhed nok taget af, og i Nattens løb vil der da utvivlsomt komme mere autentiske Efterretninger. Jeg haaber, at jeg til Onsdag Middag vil kunne have Meddelelse om de danske Passagerers Skæbne”.

Hvorfor har vi ikke hørt fra ”United States”?

Vi har spurgt Kaptejn Holst, om Skandinavien Amerikalinen ikke havde ventet at høre fra ”United States”, der i Søndags har befundet sig i Nærheden af Ulykkesstedet. ”Ja, det er i Grunden mærkeligt, at vi endnu intet har hørt fra Skibet”, siger Hr. Holst.

”United States” skal omtrentlig Søndag Eftermiddag have passeret det Sted, hvor Ulykken fandt Sted nogle Timer senere.

Skibet maa Natten til Søndag sikkert ogsaa have modtaget ”Titanic”s Nødtelegrammer, men da den tillige har hørt, at saa mange andre større Dampere er ilet til Hjælp, maa Kaptejnen have fundet det unødvendigt at afbryde Kursen mod Øst.

Skibet har sikkert forsøgt at faa Rapporter sendt hjem, med det har aabenbart været umuligt for det at faa Telegrammerne besørget, men i Dag har det nok kunnet blive betjent, og saa hører vi nok fra det i Morgen.”

De Danskes Skæbne.

Blandt de mange hinanden modsigende Telegrammer, der er indløbet hertil angaaende ”Titanic”s Stranding, er det slet ingen, der meddeler noget om, hvad Skæbne de ombordværende Danske har faaet, og de danske Hjem, der gennem Slægtskabsbaand er knyttede til disse ti Mennesker, lever saaledes stadig i Haab og Spænding.

Alle de danske Passagerer var paa een undtagelse nær 3. Klasses-Passagerer. Den ene, der rejste paa 2. Klasse, var Maskininspektør Jacob Milling fra Sydfynske Jernbaners Ingeniørkontor i Odense. Han skulde paa et kortere Besøg i Amerika for at studere Jernbanedrift.

Den i København bosiddende Henry Damgaard-Hansen var Manufakturkommis og rejste til Amerika for derovre at søge at skabe sig en Existens.

Claus Hansen fra Holeby, der rejste sammen med sin Hustru, er Barber. Han har sammen med Hustruen været hjemme paa Besøg i nogen Tid, og rejste nu atter tilbage til den ny Verden, hvor Ægteparret i en Aarrække har boet, og da de nu drog tilbage rejste en af deres unge Slægtninge, Henrik Hansen-Jul, med derover, da Barber Hansen mente at kunne skaffe ham ind i en god Stilling derovre.

Ogsaa de fire Passagerer fra Fyn tilhørte en Familie. De var fra Eskildstrup og Pederstrup og det var Niels R. Jensen, der en Tid har været paa Besøg i Hjemlandet og som nu har givet de andre, Hans Peter Jensen, Svend Laurits Jensen samt Carla Nielsen-Andersen, Lyst til at friste Lykken i det Fremmede.

800 Reddede paa "Carpathia".

(Specialtelegram.)

London, Tirsdag

Fra New York telegraferes: Kl. 11,15 i Formiddags er der fra Kaptajn Rosthorne paa Damperen "Carpathia" indløbet et Telegram afsendt fra et Punkt paa 41,45 nordl. Bredde og 50,20 vestl. Længde, og som havde følgende Ordlyd: "Er undervejs til New York med 800 Reddede fra "Titanic" ombord for at landsætte dem der. Da der er overordentlig mange Isbjerge i Drift Syd paa, anser jeg New York for den Havn, der er lettest at anløbe. Et stort Antal Isbjerge er synlige i Nærheden af Stedet for Katastrofen. "Carpathia" har maattet bane sig Vej over 20 miles mellem Isbjerge..

De kom for sent!

Kl. 11,30 telegraferes fra den traadløse Station på Sable Islands, at det er lykkedes at komme i traadløs Forbindelse med Dampskibet "Parisian", som meddeler: "Vi har ingen Reddede ombord". Fra Montreal telegraferes Kl. 12. i Middags: Et hidtil indløbet Gnisttelegram fra Dampskibet "Virginia" meddeler, at dette Dampskib er ankommet for sent til Ulykkesstedet til at kunne redde noget Menneskeliv.

Det er nu konstateret, at Vraget af "Titanic" befinder sig paa 2 engelske Mils Dybde paa Havbunden mellem Sable Island og Cap Race.

Millionærernes Død.

(Specialtelegram.)

London, Tirsdag

Daily Telegraph offentliggør en Liste over de amerikanske Mangemillionærer, der under Katastrofen befandt sig om Bord paa "Titanic". Blandt disse nævnes Johs. Astor, repræsenterende en Kapital af 150 Mill. Dollars, Isidor Strauss 50 Mill., Bankieren Wider ligeledes 50 Mill., Benjamin Hughenton 95 Mill. osv. Flere mindre Millionærer, hvis Formuer anslaaes til under 10 Mill. Dollars. I det hele fandtes Repræsentanter for Rigdomme til en værdi af over 600 Mill. Dollars om Bord paa "Titanic". Man befrygter, at Astor er omkommet, hvorimod hans Hustru formenes at være i Live, og den bekendte Journalist William Steads Død betragtes som fastslaaet.

868 Reddede.

New York (Tirsdag).

White Star-Linien meddeler officielt, at den har faaet sikker Efterretning fra "Olympic" om, at Antallet af Reddede fra "Titanic"s udgør 868; "Carpathia" ankommer paa Torsdag med dem til New York.

- Blandt dem, der er omkomne ved "Titanic"s Undergang, opgives Forfatteren William Stead, A.G. Wanderbilt, Præsident Tafts Adjudant Major Butt og "Titanic"s Fører Kaptajn Schmidt. Blandt de Reddede er Fru Astor.

Et hæftigt Uvejr.

Den meteorologiske Station ved St. Lawrence-Bugten beretter, at der udfør Ny-Skotland findes tætte Taagemasser. I Aftes rasede der et hæftigt Uvejr, der er gaaet videre mod Øst. Under disse Omstændigheder er der kun ringe Haab om at redde flere Passagerer fra "Titanic", der maaske endnu kunde drive om paa Havet paa Vragstumper eller i Baade. De vil være frosne ihjel, før der kan bringes Hjælp.

Asquith om Ulykken.

I det engelske Underhus Møde i Gaar oplæste Premierminister Asquith under dybeste Tavshed White Star-Liniens Meddelelse om "Titanic"s Undergang og tilføjede derpaa: Jeg er bedrøvet over, at vi er tvungne til at staa overfor en af de frygteligste Begivenheder, der mangen Gang er besluttet i Forsynets Raad, der tilintegør al vor Forsigtighed, som den dristigste Fantasi ikke kan udmale sig, og som lader os føle, hvor fattige vore Ord er, naar vi i saadanne Øjeblikke skal sige, hvad vi føler. Vi kan kun ufuldkomment give Udtryk for vor Beundring over, at de bedste Traditioner til Søs synes at være holdt i Ære, at der villig er blevne bragt Ofre for at skaffe dem, der mindst var i Stand til at hjælpe sig selv, den største Udsigt til Redning (Bifald), og for at vi føler den dybeste Medfølelse med dem, der saa pludselig er blevne berøvet deres kæreste og nærmeste Slægtninge.

Katastrofestedet.

Det Sted, hvor "Titanic" er sunket, ligger 350 Sømil (en Sømil ca. 2 Kilometer) sydøst for Kap Race paa New Foundlands Kyst. "Titanic" nærmede sig Slutningen af sin Rejse, da Sammenstødet Kl. ca. 10 om Aftenen i Mørke og sandsynligvis Taage skete med et af de Isbjerge, der netop paa denne Aarstid kommer drivende ned langs Nordamerikas Kyst fra Baffinsbugten. Ved Sammenstødet, der rimeligvis er sket under fuld Fart eller med næsten fuld Fart, er Skibets Bov blevet knust mod Iskolossen, og de vandtætte Skodder har ikke kunnet modstaa Vandets Tryk. Det store Skib er Langsamt sunket i Mørke og Taage og under saa fortvivlede Forhold, som Tanken vel kan udmale sig.

I den tyske Rigsdags Møde i Gaar udtalte Formanden Kämpff Rigsdagens Medfølelse i Anledning af den store Ulykke, der havde ramt White Star-Linien ved Damperen "Titanic"s Undergang og Tabet af saa mange Menneskeliv.

De Tilstedeværende paahørte Talen staaende.

Eftermiddags-Nyt.

Redningsarbejdets Vanskeligheder.

Damperen "Carpathia", der som omtalt ankom først til Ulykkesstedet, fandt Redningsbaadene med de Overlevende spredte over en 21 Mil lang Ismark. De fleste af de Reddede havde kun de nødvendigste Klæder paa og havde lidt meget af Kulden. Man formoder, at Ismasserne har knust flere af Redningsbaadene..

"Carpathia" med de 868 Reddede om Bord ventes til New York paa Torsdag. Skibet befinder sig midt i vældige Ismarker og kommer derfor kun langsomt frem. Bladene i New York angriber stærkt Skibsfarts-Selskaberne, fordi Skibene ikke er forsynede med tilstrækkeligt Redningsmateriel.

"Titanic" havde saaledes kun 16 Redningsbaade om Bord, og dette er Grunden til, at saa mange Mennesker omkom, skønt Søen var rolig og der gik flere Timer, inden Skibet sank.

"Carpathia" er nu i telegrafisk Forbindelse med Sable Island. Man haaber derfor snart at modtage Enkeltheder om Katastrofen.

7 Mill. Breve gaaet tabt.

Postvæsenet erklærer, at der er gaaet 7 Mill. Breve til Bunds med "Titanic".

To amerikanske Krydsere, "Salem" og "Chester", er sejlet "Carpathia" i Møde. Hvert 10. Minut søges opnaaet traadløs Forbindelse med Skibet.

Specialtelegrammer.

Atlantehavs-Katastrofen.

London, i Dag.

"Parisian" har i flere Timer sejlet imellem Vragstumper fra "Titanic", men har ikke fundet nogen den kunde redde. "Titanic's" Kaptejn, Smith, og alle Skibets Officerer er heltmodige forblevne paa deres Poster og har fundet Døden i Bølgerne.

Den bekendte Mangemillionær Guggenheims Hustru, hvis Mand sandsynligvis er blandt de Omkomne, ankom i Gaar Aftes til White Star-Liniens Bureau i den voldsomste Ophidselse og tilbød Direktionen flere Millioner Dollars for strax at lade udsende et Extrakib for at lede efter hendes Mand. Man vidste imidlertid, hvor unyttigt dette vilde være og vilde derfor ikke modtage hendes Tilbud.

Assuranceselskaberne og Ulykken.

Saa vel "Den kgl. Søassurance" i København sin "Dansk Lloyd", "Københavns Søassurance" og "Scandinavia" er interesserede i Titanic med nogle Hundreder Tusinde Kr. hver. "Lloyd" i London er interesseret med 36 Mill. Kr.

Sorø Folketidende

Torsdag den 18. April 1912

er en
for
kom-
idnu
elste-
eres
efter
aal-
fter
for
me,
for-
Ra-
de
on
dt,
m
te
n.
r-
ge
n
e
st
st

„Titanic“'s Undergang.

Endnu ingen detaillerede Efterretninger.

Isbjerge i Atlanterhavet.

Som blandede hvide Alppeger driver disse Isbjerge om i Farvandet ved Næro Founblandsøantern. Al Tiendebete af deres Mæsse er skjult under Vandspjeldet og danner farlige undersøiste Stav. Se det Skib, som ikke vogter sig. Det kan komme kstende i Nattens Mørke eller som en undersøist Klippe, der rammer Skibet dødeligt under Vandlinen, længe før Isbjergene synes at være nær. Ovenstående Billede giver et godt Indtryk af den Fare, der truer Skibene ved Isbjergene.

”Titanic”s Undergang.

Endnu ingen detaljerede Efterretninger.

Pladsen foran den Skyskraber i New York, hvor ”White Star” og ”Norddeutsche Lloyd” har deres Kontorer, har omtrent uafbrudt, siden Ulykkesbudskabet indtraf, været besat af en stor og ophidset Menneskemængde, som 12 Politibetjente har anstrængt sig for at holde tilbage fra Indgangen. Det var dog ikke alle, der blev holdt tilbage. Ogsaa her gennemførtes Lighed for Loven kun til en vis Grad. Saaledes kom Dommeren Cornell og søgte Underretning om sin Hustru. Benjamin Guggenheims Hustru stillede ubegrænsede Pengesummer til Raadighed for Afsendelsen af en Damper til Ulykkesstedet, Wincent Astor, en Søn af den omkomne John J. Astor, forlod grædende Kontoret, Isidor Straus’ Privatsekretær overnattede paa Selskabets Kontor, skønt man forsikrede ham, at Chefens Død var uden for al Tvivl....

Endnu i Dag til Morgen er der ikke indløbet detaljerede Efterretninger om den frygtelige Katastrofe. Det hedder, at en ”elektrisk Storm”, som begyndte i Forgaars Aftes, næsten har umuliggjort al traadløs Telegrafering.

”Titanic” var advaret.

Kaptejnen paa den franske Damper ”La Touraine”, der er ankommen til Le Havre fra New York, fortæller, at han den 12. April hele Dagen havde været i traadløs Telegrafforbindelse med ”Titanic” og havde givet den nøjagtige Oplysninger om de Ismasser, ”La Touraine” havde passeret, og om 2 store Isbjerge, der var observerede i nogen Afstand fra ”La Touraine”.

Kaptejnen paa ”Titanic” udtalte sin Tak for disse værdifulde Oplysninger.

Efter dette forstaar man knapt, at Kaptejn Smith – en Mand der i 38 Aar har ført White Star-Liniens Skibe – ikke har passet noget mere paa. Den vanvittige Fart kunde i al Fald være opgivet. Da Ulykken var sket, viste Kaptejn Smith sig som en Mand. Han blev paa sin Post til det sidste og gik til Bunds tillige med sit prægtige Skib.

Det Sted, hvor ”Titanic” sank, ligger ca. 30 miles fra Stedet, hvor Skibet stødte mod Isbjærget.

”Titanic” brugte 4 Timer til denne Distance. Det stod klart, at den Skade, der var sket, var dødbringende. Men Kaptejn Smith satte alt ind paa det sidste, fortvivlede Forsøg paa at bringe Skibet i Nærheden af Land. Vraget ligger nu mellem Sable Island og Cape Race paa et Sted, hvor Dybden er 3400 Meter.

Sensations-Telegrammer.

Medens alle autentiske Efterretninger vedblivende mangler, bringer New York Herald og andre New Yorker-blade sensationelle Beskrivelser af Scener, der skal være forefaldne ved ”Titanic”s Undergang. Det har vist sig, at disse Beskrivelser er rent og skært Opspind. Det var bleven opgivet, at Efterretningerne ad traadløs Vej skulde være komne fra Damperen ”Bruce”. Denne Damper er nu ankommen til St. John, og saavel Kaptejnen paa ”Bruce” som Gnisttelegrafisten erklærer, at de ikke har modtaget nogen traadløs Meddelelse der vedrører ”Titanic”.

Nødraabet.

En tragisk Samtale.

White Star-Liniens Vicedirektør Franklin, skildrer den tragiske Dialog, der udspandt sig mellem Telegrafisten paa ”Titanic”, John Geo. Philipp, og ”Virginias”s Telegrafist.

Saasnart Sammenstødet med Isbjærget havde fundet Sted, gav Philipp i et traadløst Telegram til ”Virginia” i faa Ord Skibets Stilling tilkende. Hans første Telegram blev opfanget af Telegrafisten paa ”Virginia” Kl. 10,40 Aften.

”Hvem er I?” spurgte denne ved Modtagelsen af Signalet. Svaret lød: **”Kom hurtigt! Sammenstød! Isbjerg! Stillingen frygtelig! Hjælp! ”Titanic.””**

Snart traadte ogsaa ”Olympic” i Forbindelse med ”Titanic” og fik ligeledes Kundskab om Skibetes forfærdelige Stilling. Fra Telegrafist Philipps lille Rum fløj de bønlig. Telegrafiske Raab ud i alle Retninger:

Hjælp! Hjælp! Hutigt! Hurtigt!

Beständig svagere blev hans Signaler, og efter 3 Timers Forløb - ½ Time efter Midnat – hørte de sluttelig fuldstændig op.

Kæmpedamperen var blevet stum.

Landesorg i England.

(Specialtelegram til ”Folketidende”.)

London, 17. April.

Hele Storbritannien befinder sig i Landesorg over den frygtelige Ulykke, og alle er enige om, at der maa gøres alt, hvad der kan gøres for de omkomnes Efterladte. Saaledes har ”Daily Cronicle” i Dag udsendt et Opraab til Londons Borgere om kraftigt at deltage i en Indsamling til Fordel for de omkomne Mellemdækspassageres Familier, og fra New York telegraferes, at der dér er dannet en Damekomite med det Formaal paa enhver mulig Maade at støtte de ubemidlede Mellemdækspassagerer, som ved Katastrofen har mistet deres Ejendele. Londons Lordmayor aabner ligeledes i Morgen en Indsamling med det samme Formaal. Paa Fredag vil der i St. Pauls Kirken finde en Sørgegudstjeneste Sted.

Overfor de amerikanske Blades Beskyldninger mod de engelske Dampskibsselskaber for utilstrækkeligt Redningsmateriel hævder de engelske Blade i Dag, at der om Bord paa ”Titanic” var 32 Redningsbaade, som hver kunde optage 60 Passagerer, altsaa tilsammen omtrent alle eller maaske endog alle ombordværende paa ”Titanic”.

Første direkte Radiotelegram fra ”Carpathia”.

New York, 17. April.

Elektrisk Storm har i Aftes og imorges umuliggjort al traadløs Telegrafi. Der er derfor ikke indgaaet nogen Meddelelse fra ”Carpathia”. Man mener at Krydseren ”Chester” allerede i Morges vilde have været nær nok til at afsende officielle Meddelelser til Washington.

White Star Linien har offentliggjort følgende underskrevne Meddelelse fra ”Carpathia”:

”Carpathia”, 596 Sømil Øst for Ambrose, Tirsdag Kl. 11 Nat. Alt vel.”

(Med ”Ambrose” menes Ambrosefyrskibet ved indløbet til New Yorks Havn. De amerikanske Krydsere, der iler ”Carpathia” i Møde, kan præstere Telegrafering over en Distance af 200 danske Mil.)

Et Specialtelegram melder, at den med saa megen Spænding ventede traadløse telegrafiske Forbindelse med ”Carpathia” nu er tilvejebragt. ”Carpathia”s Kaptajn beretter, at han har reddet 868 Mennesker fra ”Titanic”, og at de alle befinder sig vel. Der er derefter omkommet 1325.

Danske Passagerers Skæbne.

Det er blevet oplyst, at der var 10 og ikke 9 danske om Bord. Den tiende er en Søn af den kendte Foregangsmand, Proprietær Okholm, Bøllinglunde.

Den unge Mand skulde efter at have besøgt sin Familie nu vende tilbage til Amerika for at overtage en stor Farm.

Fare-Telegrammet fra "Titanic"

...---... SOS

Vi gengiver her Telegrammet, som blev afsendt fra "Titanic" til Cap Race og de omliggende Dampere for at tilkalde Hjælp. SOS er et aftalt Faresignal. S bestaar i Telegrafalfabetet af tre Prikker, O af tre Streger.

Katastrofen.

Atlantehavsruiterne lægges om.

De kontinentale Dampskibsselskaber har af hensyn til Ismasserne sydfør Newfoundland besluttet at give Kaptejnerne paa de til Amerika sejlene Skibe Ordre til at følge den saakaldte "Istrack", en Linie, der forlænger Distancen noget, men gaar ca. 60 Sømil sydligere end den hidtil benyttede Rute. Man mener med Sikkerhed at kunne antage, at denne Rute for Tiden er isfri.

Mere Redningsmateriel.

Som følge af "Titanic"s Undergang tiltager paa begge Sider af Atlanterhavet Bevægelsen imod Utilstrækkeligheden af Redningsbaade og Livredningsapparater paa de store Rutedampere og mod Misbruget af den traadløse Telegraf. Man forlanger indtrængende, at den engelske Regering skal gøre Skridt til at faa ophævet de forældede Bestemmelser om Baadenes Antal om Bord. Man kræver Baadenes Antal betydelig forøget.

Den hjerteskrærende Ulykke.

Kong Georg har sendt Præsident Taft følgende Telegram: Det ligger Dronningen og mig paa Hjertet at forsikre Dem og det amerikanske Folk om den dybe Smerte, som vi føler over det frygtelige Tab af Menneskeliv blandt amerikanske og mine egne Undersaatter ved "Titanic"s Undergang. Vore Lande er ved Venskabs- og Broderskabsbaand knyttet saa nær til hinanden, at et Skæbnes Slag, der rammer det ene, nødvendigvis ogsaa maa berøre det andet. Af denne hjerteskrærende Ulykke er begge ramt i lige høj Grad.

Antallet af Reddede.

New York, Onsdag.

Det sidste Haab om, at den offentliggjorte Liste over de reddede 1. og 2. Klasses Passagerer skulde være ufuldstændig, er nu svundet, efter at Krydseren "Chester" har meldt, at kun 326 Passagerer af 1. og 2. Klasse er reddede. Antallet af Reddede om Bord paa "Carphatia" angives nu til 705, deri medregnet Passagerer af 3. Klasse og ca. 100 Mand af Besætningen.

Et andet Telegram melder, at der om Bord paa Damperen "Baltic" befinder sig 250 Passagerer fra "Titanic". Telegrammet er imidlertid givet af en ubekendt Damper som Mellemand, og man maa derfor afvente nærmere Efterretninger.

New York.

Cunard-Linien har modtaget et traadløst Telegram fra Kaptejnen paa Damperen "Franconia", hvori meldes, at "Franconia" i Nat har været i traadløs Telegrafforbindelse med "Carpathia", som meddelte, at den havde 705 Overlevende om Bord. Den ventede at være i New York Torsdag Aften Kl. 8 (efter amerikansk Tid).

De danske Passagerer.

Blandt Passagererne paa "Titanic" var en ung Manufakturist fra København, Damgaard Hansen. Hans Forældre modtog Ulykkesbudskabet paa Gaden gennem Bladenes Løbesedler. Damgaard-Hansens Moder styrtede i samme Nu besvimet om, og er siden meget lidende.

Endnu ingen Enkeltheder.

New York, i Dag.

Hidtil er der ikke indløbet Efterretninger om Enkelthederne ved "Titanic"s Undergang. Der er kun indløbet nogle Telegrammer fra Reddede til deres Slægtninge og Venner i Land, hvori meddeles, at de er i Sikkerhed. "Carpathia" har endnu ikke sendt nogen Beretning. Den ventes hertil i Aften, og først efter dens Ankomst, vil man faa nærmere Enkeltheder om Katastrofen.

De reddede Skandinaver.

Portland (R.B.)

Paa Listen over de 3. Kl.s Passagerer, der er reddet ombord paa "Carpathia", findes følgende skandinaviske Navne: Christoffer Madsen, Berta Nilsson, Demina Nielson, Albert Mols, Arthur Olsen, Ernst Person, Anna Sophie Sjøblomst, August Abrahamsen, Carlo Nilsson og C. Andersen.

Den Traadløse.

(Specialtelegram.)

Fra Washington telegraferes: Der er indbragt et Lovforslag i Kongressen, ifølge hvilket de af de Forenede Staters Skibe, der gaar paa Langfart og som medfører Passagerer, skal være forsynede med Apparater til traadløs Telegrafering.

"Carpathia"s Ankomst til New York

(Specialtelegram til Folketidende.)

Der træffes Sikkerhedsforanstaltninger.

London, i Dag.

Fra New York telegraferes:

"Carpathia"s Ankomst til New York ventes at finde Sted Fredag Eftermiddag Kl. 5.

Myndighederne træffer omfattende Foranstaltninger til Forhindring af Ulykkestilfælde blandt den store Menneskemasse, som ventes at vilde samles ved denne Lejlighed.

Havnekajerne bliver afspærrede af Politi og Militær. Et stort Antal Læger og Sygeplejersker vil strax ved Skibets Ankomst gaa om Bord for at yde Passagererne første Hjælp.

Specialtelegram fra Berlin. Den grufulde Katastrofe.

Berlin, Middag Kl. 12.

Det indløber endnu sparsomt med Telegrammer, som skyldes sensationstørstige amerikanske Rapportere, men Spændingen vil nu snart blive udløst. "Carpathia" er nemlig nu i telegrafisk Forbindelse med Land, og den vil – regnet efter mellemeuropæisk Tid – gaa i Havn i Morgen tidlig mellem Kl. 3 og 6. Forinden vil man dog nok allerede have modtaget paalidelige Detaljer om den frygtelige Ulykke.

"Salem" sejler den i Møde med 25 Knobs Fart og vil efter Beregningen kunne være paa Siden af den Dags Middag.

I løbet af Dagen vil man kunne have den fuldstændige Liste over de Reddede. Desværre syntes Antallet af Døde stadig at skulle blive større. "Carpathia" skal nemlig nu selv have rapporteret, at den ikke har mere end godt 700 Passagerer om Bord; det bliver saaledes mere end 1650, der har sat Livet til. Alle disse stakkels Mennesker er dog ikke druknet eller frosset ihjel. Ved Sammenstødet skal "Titanic" nemlig paa et stort Stykke være revet op paa langs og de mange, som da opholdt sig forude skal være blevne dræbte paa Stedet.

Det eneste Haab, man klynger sig til, er, at en Meddelelse om, at en Damper "Baltic" skal have 250 af "Titanic"s Passagerer om Bord, er rigtig.

En Damper "Tiutonia" er ankommen til New York og melder at have passeret Isbjerget, "Titanic" stødte sammen med. Det var 30 Meter højt. Naar man hører, at "Titanic" er løbet mod denne Kolos, der maa have strakt sig mindst 270 Meter ned i Vandet, med en Fart paa op imod 20 miles i Timen og med en Kraft, der kan sammenlignes med 37 Exprestoges, kan man forstaa, hvilken frygtelig Virkning, det maa have haft.

Meddelelsen om, at der skal findes Reddede om Bord i nogle Fiskerbaade, vinder ikke Tiltro.

Derimod har en Radiodepeche oplyst, at nogle Fiskerbaade har fisket nogle Lig op, og at der ogsaa findes Lig om Bord i "Olympic".

Endvidere skal "Minnia" have fundet en Jolle med 14 overisede Lig af Besætningen.

Astors Søn af første Ægteskab har privat lejet en Damper og er sejlet ud for at finde Faderens Lig.

Astor var netop paa Hjemrejsen fra Bryllupsrejsen. Der viste sig den Gang stor Harme mod ham, da han lod sig skille for at gifte sig med den unge Pige.

Selvfølgelig er der strax sat Indsamlinger i Gang for at afhjælpe den første øjeblikkelige Nød. I England er det Lordmayoren, der har stillet sig i Spidsen, i Amerika Fru Wandervilt og 15 andre Millionærfruer.

Sidste Nyt.

Den store Ulykke i Atlanterhavet.

I Folketingets Dagsmøde udtalte Formanden inden Mødet aabnedes Tingets Deltagelse i Anledning af den frygtelige Ulykke, der er overgaaet "Titanic".

Sorø Folketidende

Fredag den 19. April 1912.

Folketinget i Gaar.

Den store Skibsulykke.

Formanden udtalte, idet han aabnede Mødet:

"Siden vort sidste Møde har Efterretningerne om den store Ulykke, der er sket paa Atlanterhavet, bekræftet sig. Inden vi i Dag gaar til vort Arbejde, vil vi sende en deltagende Tanke til alle dem, Ulykken har ramt, og blandt hvilke ogsaa nogle var vore Landsmænd.

Medlemmerne paahørte denne Udtalelse staaende.

De Overlevendes Beretninger fra "Titanic".

"Carpathia" med de Reddede naaede New York i Aftes.

Beretninger af gribende Alvor.

Ritzautelegrammer til "Folketidende", modtagne Dags Eftermiddag.

Ned York i Aftes.

"Carpathia" ankom til Sandy Hook Kl. 6,20 i Aften (amerikansk Tid).

Første Beretning.

New York i Dag.

En af "Carpathia"s Passagerer fortæller:

Da vi ankom til Ulykkesstedet, fandt vi i alt 16 af "Titanic"s Redningsbaade. Overførelsen af de Reddede til "Carpathia" frembød et sørgeligt Skue, da Staklerne var meget afkræftede. Der blev bundet Reb om Livet paa de Voxne, medens de smaa Børn blev anbragt i Poser og Tasker, og saaledes blev de alle hejsede om Bord paa "Carpathia".

Nogle af Baadene var kun halvfylt med Passagerer, medens andre var saa overfyldt, at de var lige ved at synke. Passagerernes Paaklædning var højst forskellige. Nogle Herrer og Damer var i Middagsdragt, andre var i Natdragt eller indhyllede i Tæpper.

Saa snart de Reddede var kommet om Bord paa "Carpathia", blev alle de, der havde Kraft og Magt dertil, skyndsomst ført til Salonerne, hvor de fik noget varmt at spise. De havde drevet omkring i Baadene i ca. 5 Timer og havde lidt meget af det kolde Vejr og den bidende Vind. Ingen af dem græd eller klagede sig. De syntes alle fuldkommen lammede af de frygtelige Begivenheder.

Efter at de Reddede havde faaet noget at spise, blev der afholdt en gribende Gudstjeneste, der overværedes af de Reddede samt af "Carpathias" Passagerer og en Del af Besætningen. Flere af de Reddede var Døden nær, da de hejsedes om Bord, og fire af dem døde umiddelbart efter at være naaet "Carpathia"s Dæk.

Angaaende selve Ulykken har jeg af flere af de Reddede modtaget følgende Oplysninger:

Der viste sig pludselig et kolossalt Isbjerg lige foran "Titanic" og umiddelbart efter fandt Sammenstødet Sted. Maskinerne blev strax standsede og de vandtætte Skodder lukkede. Kaptejnen opfordrede alle til at forsyne sig med Redningsbælter og gav Ordre til at sætte Redningsbaadene i Vandet. Der begyndte nu et run mod Baadene, men Officererne trak deres Revolvere og raabte: Kvinder og Børn først!

Der blev dog ingen videre Brug for Skydevaaben, og Mandstugten fuldstændig opretholdt. Da de sidste Baade var kommet i Vandet og langsomt drev bort fra det synkende Skib, spillede Skibsorkestret Melodien til "Nearer my God to thee". (Nærmere Gud til Dig). Derefter exploderede Kedlerne og Skibet skiltes i to Dele og sank.

Anden Beretning.

En af "Titanic"s Passagerer, Mr. Beesley, fortæller: Søndag Aften mærkedes to lette Rystelser, der ikke gav Grund til mindste Ængstelse, men Maskinerne blev dog strax stoppede. Da jeg mærkede, at Maskinerne var standsede, gik jeg op paa Dækket. Der var kun faa Mennesker. I Rygesalonen sad en Del Herrer og spillede Kort. De Folk, der havde været paa Dækket, fortalte, at Skibet var passeret tæt forbi et Isbjerg og vistnok havde skrabet op ad det. Ikke et Menneske tænkte sig, at Skibet havde faaet Huller i Bunden ved at glide hen over den Del af Isbjerget, der var under Vandet, og Kortspillerne fortsatte roligt Spillet. Jeg gik saa tilbage til min Kahyt, men var alligevel bleven urolig og gik kort efter op paa Dækket. Her var nu kommet en Masse Passagerer til Stede, som

ønskede at faa at vide, hvorfor Maskinerne ikke gik mere. Atter gik jeg ned for at tage noget varmt Overtøj paa, og saa lød pludselig: "Alle Mand paa Dækket!" Nu styrtede alle op. Og der blev uddelt Redningsbælter, som Passagererne tog paa uden paa Tøjet. Der var ikke Spor af Panik, og paa selve Skibet var der intet, der tydede paa, at det havde taget Skade. Det laa ganske roligt paa Vandet. Baadene blev nu gjort klar til Nedfiring og sattes i Vandet af Besætningen.

De mandlige Passagerer holdt sig tilbage for at lade Kvinderne komme først, men mange Kvinder ville ikke skilles fra deres Mænd og nægtede at gaa i Baadene. Flere Kvinder maatte med Magt rives fra deres Mænd. Der var stadig ingen Uorden, og ingen trængte paa for at komme i Baadene. Der hørtes heller ikke højrøstede Klager eller Jamren, kun stille Graad. Da Baadene med Kvinder og Børn var kommet et Stykke bort fra Skibet, blev der givet Tilladelse til at Mændene maatte gaa i de tilbageværende Baade. Dette foregik ogsaa med den største Ro. Jeg var saa heldig at komme ned i en af Baadene. Da vi stødte fra Skibet, var Kl. 1 Nat. Det var en smuk stjerneklar Nat, men ingen Maane. Søen var rolig, men det var bitterlig koldt. Vi roede et Stykke bort fra Skibet og blev liggende der. Da Kl. var omtrent 2, saa jeg "Titanic" synke. Skibet gik ned med Stævnen forrest og med Agterenden i Vejret. Der hørtes en frygtelig Brølen og Syden fra Kedler og Maskiner efterhaanden som Vandet trængte ind. Skibet stod saaledes oprejst i næsten 5 Minutter, men mere og mere af Skroget forsvandt i Bølgerne, og til sidst var der intet mere at se af det stolte Skib, og i dette Øjeblik hørtes højlydte Klageraab og hæftig Graad fra Kvinderne i Baadene. Disse Lyde overdøvedes fuldstændig af de frygtelige Skrig om Hjælp fra de Hundreder af Mennesker, der i sidste Øjeblik var sprunget over Bord fra "Titanic" og nu laa og kæmpede med Døden i det iskolde Hav. Deres Skrig var forgæves. Inge kunde komme dem til Hjælp. De druknede alle.

En Passagerkomites Beretning.

New York, i Dag.

En Komité af de Reddede fra "Titanic" har for at ødelægge overdrevne og usandfærdige Meddelelser tilstillet Pressen følgende Beretning: Søndag Aften Kl. 11 i en kold, stjerneklar Nat med rolig Sø stødte "Titanic" sammen med et Isbjerg, som var blevet observeret for sent af Udkigsmanden. Efter at det var konstateret, at Skibet havde taget Skade blev der givet Ordre til at tage Redningsbælterne paa, og Baadene blev sat i Vandet. Kl. 2,20 sank Skibet. De sædvanlige traadløse Nødsignaler og Raketsignaler blev afgivne.

"Carpathia" modtog Nødsignalet ved Midnatstid og ankom ved Firetiden om Morgen (Mandag) til Ulykkesstedet. "Carpathia"s Besætning tog strax fat paa at bringe de Skibbrudne om Bord, og disse blev behandlet med den største Omhu og Venlighed. Antallet af "Titanic"s Passagerer var 330 paa 1. Kl., 320 paa 2. Kl. og 750 paa Mellemdækket, Besætningen talte 990 Mand.

Af "Carpathia" reddedes 210 1. Kl.s Passagerer, 125 2. Kl.s, 200 Mellemdækspassagerer, 39 Matroser, 96 Opvartere, 71 Fyrbødere og 4 Officerer.

Beretningen slutter med en Beklagelse af det utilstrækkelige Redningsmateriel og Manglen paa faguddannede Søfolk til Bemanding af Redningsbaadene. Ligeledes beklages det, at Skibet ikke havde tilstrækkeligt Antal Befalingsmænd.

De Reddede gaar i Land.

New York, i Dag.

Kl. 9½ i Aftes begyndte de første Reddede fra "Titanic" at forlade "Carpathia". Flere Læger og Sygeplejersker var strax ved Skibets Ankomst gaaet om Bord for at hjælpe de Syge og Kvæstede. Regeringen havde givet Ordre til at Mellemdækspassagererne skulde fritages for de sædvanlige Undersøgelser og strax kunde gaa i Land.

Landgangsstedet var strængt afspærret, og kun de Reddedes Slægtninge, White Star-Liniens Funktionærer og Telegrambureauernes Repræsentanter fik Adgang til Kajen.

New Yorks Magistrat maatte tage sig af de reddede Mellemdækspassagerer og skaffe Logi og Forplejning til dem.

Marconitelegrafisten.

London, i Dag.

Til Daily Cronicle telegraferes fra Halifax bl.a.:

Ved 10-Tiden Søndag Aften havde "Parisians" eneste Marconi Telegrafist uafbrudt haft Tjeneste i 18 Timer, hvorfor han begav sig til Ro. "Parisian" befandt sig den Gang kun 100 eng. Mil fra "Titanic", saa den kunde være naaet til Ulykkesstedet, hvis den havde modtaget Faresignalerne.

Sank Kaptajnen med sit Skib?

New York, i Dag.

En af de Reddede paastaar, at Kaptajn Smith skød sig paa Kommandobroen. Efter et andet Rygte, skal ogsaa 1. Styrmand have begaaet Selvmord. Flere af Mandskabet erklærer disse Rygter som usande. Kaptajnen blev set paa Kommandobroen umiddelbart før Skibet sank.

"Carpathia"s Telegrafist.

New York, i Dag.

At de Overlevende overhovedet reddedes skyldtes, at Telegrafisten paa "Carpathia" Søndag Aften ikke gik til Ro til sædvanlig Tid, og derfor var i Stand til at modtage de første Nødsignaler.

Der blev skudt paa Passagererne.

Berlin, i Dag.

Til "Lokal Anz." telegraferes fra New York: Alle de Reddede fremhævede den Aandsnærværelse, Officererne paa "Titanic" viste. Major Bult skød fra Kommandobroen 12 Passagerer, der vilde storme Baadene, men blev derefter selv skudt.

Bankier Strauss nægtede at gaa i Baadene, før Kvinder og Børn, og Fru S. vilde ikke reddes uden sammen med sin Mand. Tilsidst druknede de begge.

Alle Udsagn gaar ud paa, at "Titanic" blev ramt paa Siden af Isbjerget, og at Stødet ikke var meget stærkt, men hele Skibssiden blev skaaret op, ligesom med en skarp Kniv.

Kaptejnens Død.

New York, i Dag.

Et Øjenvidne, Georg Braden, skildrer Kaptejn Smiths Død saaledes: Han stod tilsidst ganske alene paa Dækket. En Gang blev han revet omkuld af en Bølge, men rejste sig igen. Da Skibet sank, blev han igen væltet af en Bølge, og man saa ham ikke mere.

To danske Kvinder frelste.

Odense.

Efter hvad "Fyns Tidende" meddeler, er begge de danske Damer, Frk. Carla Nielsen Andersen fra Eskildstrup og Fru Jensine Hansen fra Holeby frelste. Navnene paa de øvrige danske Passagerer findes ikke paa de reviderede Lister over de Reddede.

Specialtelegram fra London til "Folketidende".

Passagerers Beretninger til Journalister, som sejlede "Carpathia" i Møde.

De ulykkelige Mennesker!

Fra New York telegraferes til Londonbladene:

Der foreligger allerede nu en Række Meddelelser fra de Journalister, som sejlede "Carpathia" i Møde og som har talt med de reddede Passagerer paa "Titanic".

En af de Reddede fra Ulykkesskibet, Mr. Washington Bodge fra San Francisco, fortæller følgende: Rædsels-scenerne om Bord paa "Titanic" efter Sammenstødet med Isbjerget var ubeskrivelige, og man havde kun lige Tid til at redde Livet; alt andet maatte lades tilbage paa Skibet.

Min Hustru og jeg blev optaget af Redningsbaade, uden at vi gensidig vidste noget om hinandens Skæbne. Først ved 7-Tiden om Morgenen, efter at vi var blevne optaget af "Carpathia", fandt vi til vor store Glæde hinanden.

Min Hustru havde allerede begyndt at klæde sig af i sin Kahyt, da Sammenstødet fandt Sted, og kastedes ved dettes Voldsomhed mod Kahyttens Gulv. Ved Stewardens Hjælp lykkedes det hende at komme op paa Dækket og derfra at blive sat i en af Redningsbaadene, hvor man omhyggeligt indhylkede hende i et varmt Tæppe.

En Bankiers Hustru Mrs. Joyce, som befandt sig om Bord paa "Carpathia" fortæller følgende: Da vi nærmede os Ulykkesstedet, saa vi 18 Baade drive mellem Isflagerne, samt en Tømmerflaade, paa hvilken befandt sig 35 Personer. Vi tog dem strax om Bord, yderst forkomne som de var, nogle endogsaa døde som Følge af den frygtelige Kulde. Ligene af disse sænkedes vi i Havet. De fleste af de Passagerer, der havde reddet sig paa denne Tømmerflaade, var i en frygtelig Tilstand, og man saa her elegante Damer i Nattoilette optræde som Vanvittige paa Grund af de Lidelser, de havde udstaaet, og de mandlige Passagerer, som fandtes paa Flaaden klædte i Livkjole og andre Selskabsdragter, var saa sløvede af de udstaaede Lidelser, at de ikke viste den mindste Deltagelse for Damerne. En af disse, en blond Skønhed, var blevet fuldstændig hvidhaaret.

William Stead død.

Et Specialtelegram fra New York bekræfter William Steads Død.

1601 Omkomne.

Det samlede Antal Omkomne opgøres nu til 1601. Det dementeres, at der er affyret Skud paa Passagererne.

Sorø Folketidende

Lørdag den 20. April 1912.

Rædslerne paa "Titanic"

Nye frygtelige Enkeltheder.

"Carpathia"s Ankomst til New York.

Paa vedføjede Billede vil man finde 4 af Ofrene for det frygtelige Drama, der udspillede paa Atlanterhavet. Som Nr. 1 ser man "Titanic"s Telegrafist, Phillips, der ustandselig sendte de skæbnesvangre Bogstaver SOS ud over det vældige Hav, for derved at paakalde den haardt tiltrængte Hjælp. Han blev paa sin Post og da den vaade Grav lukkede sig over ham, stod han endnu ved det traadløse Telegrafapparat – han var en Mand, der kendte sin Pligt.

Kaptajn Smith var anset for at være en af Selskabets dygtigste Mænd. Han havde en høj Stjerne inden for Selskabet, men han var i den senere Tid blevet forfulgt af en Del Uheld, og skulde nu ved denne Rekordjagt over Atlanten fuldstændig rehabiliteres. Offentligheden skulde forstaa, at han og kun han var værdig til at føre Verdens største Skib. Hvor sørgeligt det endte. Der blev ingen Hurtighedsrekord sat, da Dødsfarten kostede 1600 Mennesker Livet, foruden uhyre Værdier. Millionæren John Jacob Astor var paa Rejse med sin unge, knap 20-aarige Hustru, med hvem han for nylig havde indgaaet Ægteskab, efter først at have søgt Skilsmisse fra sin 1. Hustru.

Journalist William Stead var absolut et af de betydeligste, men tillige mest omstridte Navne i Journalistikens Historie. Han havde selv startet det fortræffelige engelske Maanedstidskrift *Review* og *Review*. Han var Spiritist og havde i London aabnet et Bureau for Aande-Interviews. I Danmark vil han være kendt fra de bevægede Cook-Dage i København.

Medens "Carpathia" med de Reddede fra "Titanic" om Bord i Torsdags Aftes gled op ad Hudsonflodens tavse, sorte Vande, havde der ved Havnekajerne i New York samlet sig en vældig Folkemængde, som tavst afventede Søgeskibets Ankomst. Mange af de Ventende kunde ikke holde Taarene tilbage. Var deres Kære med om Bord? Der var en egen Højtidsstemning over de Forsamlede, blandt hvilke saas mange Læger, "Røde-Kors"-Søstre, og Ambulancebærere. En Mængde Journalister var gaaet ud med Havnedampere for at modtage "Carpathia" ved Indsejlingen fra Havet. Saasnart "Carpathia" kom ind paa Hudsonfloden, blev den omringet af Baade med Fotografer og Nysgerrige. Et frygteligt Uvejr rasede. Lyn paa Lyn gennemskar det dybe Natmørke. Man kunde se, at "Carpathia"s Dæk var sort af Passagerere. "Da "Carpathia" kom ind i Havnen, modtoges den af 50 Ambulancebærere. Det opgaves nemlig, at mange af de Reddede var kommet til Skade samt at flere Kvinder var blevne vanvittige af Skrækken og Lidelserne. Lægerne og Sygeplejerskerne gik først om Bord. De Scener, som nu fulgte, glemmes aldrig af dem, der overværede dem. Graad og Hulken hørtes overalt, iblandet vanvittige Kvinders Skrig. Omsider var de Reddede bragt fra Borde. Sorgens Majestæt havde knuget alle, saalænge Landstigningen stod paa.

Kæmpebølgens Favntag.

En Passager fortæller.

Da "Titanic" sank, stod de fleste Passagerer rolige paa øverste Dæk og afventede Skibets Undergang blandt dem var 6 Kvinder, der foretrak at dø sammen med deres Mænd frem for at gaa i Baadene.

Næsten alle de Reddede erklærede at de ved Sammenstødet kun mærkede en let Rystelse. Der udbrød derfor ingen Panik. Mange Kvinder nægtede at forlade "Titanic", idet de var overbevist om, at Skibet ikke kunde synke. De maatte derfor med Magt bringes ned i Baadene. Efter nogle Beretninger hersker der stor Forvirring blandt Mellemdækspassagererne. Mange af dem sprang over Bord efter at have forsynet sig med Redningsbælte, men omkom i det iskolde Vand.

Redningsbaadene roede strax bort fra "Titanic" ud i Mørket og mærkede derfor næsten ikke noget til den Hvirvel, der fremkaldtes, da "Titanic" sank. Kort før Skibets Undergang, brød en Kæmpebølge ind over Skibet og rev alle med sig. 30 Personer havde faaet Plads paa en Tømmerflaade; andre, der halvt ihjelfrosne drev om i Havet, bad bønligt om at maatte komme med paa Tømmerflaaden, men blev ubarmhjærtigt stødt tilbage, for at man ikke skulde udsætte Tømmerflaaden for at kæntre. Mange Personer blev tagne op af Redningsbaadene.

Korrespondenten til "Evening World" Hurd har ved at forhøre de overlevende faaet konstateret, at Officererne paa "Titanic" flere Timer i Forvejen havde vidst, at man var i Nærheden af Isbjærget; men Skibets Fart af 23 Knob blev desuagtet ikke formindsket.

Ved "Carpathia"s Ankomst til New York kom det til gribende Scener. Mange Mænd var en Afmagt nær, medens Kvinder græd i deres Slægtnings Arme. 10 Personer er døde om Bord paa "Carpathia" af Udmattelse.

Senatskommisionen har i Gaar afhørt Direktøren for White Star-Linien Ismay, der erklærer, at han var rede til at give alle de Oplysninger, han sad inde med.

Hvordan Svenskeren reddede sig.

En Svensker ved Navn August Wennerstrøm, der hører til de Reddede, fortæller, at da Skibet var i Færd med at synke, fik han Øje paa en sammenfoldelig Redningsbaad bag en af Skorstenene.

Sammen med tre andre Mænd fik han den gjort løs og alle fire sprang over Bord med den. Baaden kæntrede fire Gange, men hver Gang lykkedes det dem at faa den paa ret Køl igen. Medens de drev omkring, saa han mindst 200 Mand flyde om i Vandet; de druknede alle. Tilsidst blev han og hans tre Kammerater tagne op af "Carpathia".

De skandinaviske Passagerer.

"White Star"s Londonkontor har udsendt en Supplementsliste over Reddede fra "Titanic", der var om Bord paa "Carpathia". Det fremgaar af denne, at alle Kahytsjomfruerne paa "Titanic" er reddede.

Desuden er følgende øjensynlig skandinaviske Personer reddede: Hendricksen, Puen (Svend?) Panger, Ellen Hokkaronen, Hilda Hokkaronen, Jennie Hanson, Severin Svenson, Annie Sjøblom, Agnes Sandstrøm, Margaret Sandstrøm, Beatrice Sandstrøm, Anna Salkjelsvik (fra Aalesund), Julie Strander, Anna Turgen og Amy F. Wimmerstrøm.

Paa den af Cunard-Selskabet udarbejdede Liste over reddede Passagerer fra "Titanic"-Katastrofen findes bl.a. følgende Navne: Caroline Bystrøm, Anna Hamlin og Barn (skal sandsynligvis være Anna Hamatinen og Barn), Marian Kanton (skal sandsynligvis være Fru Kantor) og Daisy Bright (Skal sandsynligvis være Frøken Dagmar Beight).

Sydfynske Jernbaners Kontor i Odense har i Gaar Eftermiddags Kl. 5½ modtaget følgende

Telegram fra New York: "Milling lost".

Rystende Skildring.

Oberst Gracie fortæller.

"Lykkelig Redning; Gud velsigne Eder!"

Oberst Gracie, der sprang over Bord fra det øverste Dæk paa "Titanic", da Skibet var i Færd med at synke, fortæller, at han svømmede omkring, til han fandt en Korkflaade. Han reddede sig op derpaa og hjalp ogsaa andre op derpaa.

Fra det Øjeblik "Titanic" kolliderede med Isbjerget, og til det sank, gik der 2 Timer 22 Minuter, hvad han kunne se paa sit Lommeur, der gik i Staa Kl. 2,22, da han sprang over Bord. Gracie fortæller videre;

"Da jeg var gaaet under med Skibet, havde jeg den Følelse, som jeg blev drevet frem gennem Vandet af en eller anden voldsom Kraft.

Dette skyldtes sandsynligvis Explosioner under Vandet af Skibets Kedler, og jeg mindedes frygtelige Historier om Folk, der var bleven skoldede ihjel.

Utallige Tanker af privat Natur fo'r med Lynets Fart gennem min Hjerne.

Jeg tænkte paa dem derhjemme, som om min Tanke søgte hen til dem for at sige dem Farvel for bestandig.

Saa bad jeg en Bøn om Redning, skønt jeg var sikker paa, at min sidste Time var kommen.

Jeg havde den største Vanskelighed ved at holde Vejret, til jeg igen kom op til Overfladen.

Da jeg igen var kommen op fra Dybet, var der intet at se uden Havfladen, der var opfyldt af Is og store Mængder Vragstumper og derimellem døende Mænd og Kvinder. Alle omkring mig jamrede og stønnede ynkeligt.

Skibets 2. Officer, der svømmede i Nærheden af mig, fortalte, at lige før mit Hoved dukkede op over Havfladen, var en af Skorstenene fra "Titanic" faldet ned lige i Nærheden af mig og havde drevet Ligene i Vandet fra hverandre.

Gracie skildrede derefter, hvorledes han var svømmet fra den ene Vragstump til den anden og til sidst var naaet til Korkflaaden. Denne blev snart saa overfyldt, at de ombordværende frygtede for, den skulle synke, hvis der kom flere op paa den. For at frelse sig selv var de derfor nødt til at forhindre alle andre i at klavre op paa den.

Gracie fortsatte:

Dette var det frygteligste af alt i disse frygtelige Timer. Skrigene fra dem, der flød i Vandet, lyder endnu i mine Øren, og jeg vil mindes dem til min Dødsdag.

"Hold fast ved, hvad du har fat paa", raabte vi til alle dem, der søgte at komme om Bord paa Flaaden. "Hvis der kommer en eneste til her op, gaar vi alle til Bunds".

Mange af dem, som vi nægtede at tage om Bord, raabte til os, da de gik i Døden: "Lykkelig Redning; Gud velsigne Eder".

Hele Tiden, medens vi drev om paa Flaaden blev vort Mod holdt oppe i Haabet om Redning. Flere Gange saa vi nogle grønne Lys, som vi senere fik at vide var Raketter, der var sendt op fra en af "Titanic"s Baade. Saaledes tilbragte vi Natten, medens Bølgerne skyllede hen over os og begravede Flaaden dybt i Vandet, alt medens vi opsendte Bønner om Frelse; mangan een mindedes igen sin Barndoms Bønner og bad dem atter og atter.

En reddet schweitzisk Direktør fortæller.

Har Besætningen givet Passagererne falske Efterretninger?

”Frankf.Zeit.” har fra sin Korrespondent i New York modtaget en Beretning om en Samtale, som han har haft med Direktøren for det schweitziske „Treuhand”-Selskab Max Staehelin, en af de overlevende fra ”Titanic”.

Det hedder i Slutningen af Beretningen, at 16-18 Baade forlod ”Titanic”, hver med 50-60 Personer om Bord.

”Da vi stødte fra, syntes Ophidselsen om Bord, hvor det hidtil var gaaet roligt til, at voxe. Der opsendtes ustandseligt Signalarakter, og der herskede stor Forvirring. Vi sejlede i 3-4 Timer i bidende Kulde, indtil ”Carpathia” optog os og andre.

Vi saa ikke ”Titanic” synke, men hørte senere, at den var sunket en halv Time efter, at vi havde forladt den. ”Carpathia” optog ogsaa en sammenfoldelig Redningsbaad, der tilsyneladende var sat tom i Vandet.

Efter hvad der blev meddelt om Bord paa ”Carpathia”, havde der blandt de Mennesker, der svømmede i Vandet, været kæmpet haardt om at komme op i denne Baad, og det var sluttelig lykkedes 17 Mand af besætningen og en Genfer-Student at komme op i Baaden.”

Efter Staehelins Paastand var der saavel i Baadene som om Bord paa ”Carpathia” rigelig Plads. Saaledes synes mange Mennesker at være gaaet til grunde, fordi Mandskabet paa ”Titanic” i sine Bestræbelser for at hindre Panik gjorde sig skyldig i den modsatte Fejl og overfor Passagererne benægtede, at der overhovedet var nogen Fare.

15 frygtelige Minutter.

(Specialtelegram.)

Telegrafisten maatte forsvare sig med Revolveren.

Fra New York telegraferes: Anden Marconitelegrafist paa ”Titanic”, Mr. Bride, meddeler, at han just havde afløst Førstetelegrafisten, Mr. Philipp smilende og spøjte, da han udsendte det befalede Signal i alle Retninger, idet han saavel som alle andre troede paa, at ”Titanic” ikke kunde synke. Det varede dog ikke længe, førend han kom paa det rene med den indtraadte farlige Situation. De sidste 15 Minuter ved det traadløse Apparat var de frygteligste, man kunde tænke sig. Ganske vist vidste de to Telegrafister som følge af de Svar, de havde faaet, at Redningsdamperne nærmede sig, men de kunde dog med Sikkerhed udregne, at Hjælpen for det store Flertal af de Ombordværendes Vedkommende vilde komme for sent. Bride lagde et Redningsbælte om sin Kollega, da pludselig en Mand sprang ind i Telegrafkahytten og søgte at fravriste Philipp Bæltet. Sluttelig maatte Philipp nedskyde Manden med sin Revolver og løb derefter sammen med Bride op paa Dækket. Herfra sprang de i en Redningsbaad, men denne kæntrade, og derefter søgte de med mange andre at komme op i en anden Baad, men de fleste druknede under disse Forsøg. Det lykkedes dog sluttelig Bride at blive reddet.

Passagererne beroliges.

(Specialtelegram.)

Man spiller muntre Melodier.

Paris, Fredag.

”Matin” offentliggør i Dag en Beretning fra to Franskmænd, som befandt sig mellem de Reddede. Disse to, Fernand Omon og Pierre Marèchall, forsikrer, at der efter Sammenstødet herskede den frygteligste Panik i alle Skibets Afdelinger. En Dame, som henvendte sig til en af Skibets Officerer med Spørgsmålet om, hvad der egentlig var hændt, fik til Svar, at Damperen var stødt sammen med en Hval, og at Passagererne ikke havde noget at frygte. Efter denne Oplysning lagde Paniken sig noget, især da man var overbevist om, at Skibet ikke kunde gaa under. Kaptajn Smith var imidlertid

overordentlig nervøs, da han straks var kommen paa det rene med den faretruende Situation, i hvilken Skibet befandt sig. Han lod da ogsaa hurtigst muligt uddele Redningsbælter blandt Passagererne og lod Redningsbaadene gøre klare.

Under disse Forberedelser spillede et Musikkapel muntre Melodier, og heraf var Følgen, at ingen til en Begyndelse brød sig om at gaa i Redningsbaadene, da man ikke troede paa nogen virkelig Fare. Mange af Passagererne gav sig endogsaa til at spadsere paa Promenadedækket. Lidt efter lidt indtraadte dog et Omslag i Stemningen, efterat nogle af de mere ængstelige Personer var gaaet i Baadene, og nu begyndte ogsaa de øvrige at tænke paa deres Redning.

Ulykkesbudskabet naaede London.

(Korrespondande til Göteborgs Handels- og Sjöfartstidning.)

London, 16. April.

Allerede tidligt Mandag Morgen begyndte de traadløse Efterretninger om den store Søulykke at strømme ind i London. Avissælgerne med de første Oplag af Morgenaviserne udraabte paa deres Vej gennem Gaderne den sensationelle Nyhed, at Verdens største og prægtigste Damper paa sin første Rejse var ved at synke midt ude i Atlanterhavet. Til at begynde med, vilde man ikke tro det; men da Enkelthed fulgte paa Enkelthed, blev man omsider nødt til det, og hele Dagen blev "Titanic" det staaende Samtaleemne, hvor som helst Mennesker traf sammen. Af alle de Meddelelser, som strømede ind i Løbet af Dagen og spredtes i Extraoplag efter Extraoplag, syntes imidlertid at fremgaa, at paa Grund af den traadløse Telegrafs vidunderlige Evne var ikke blot en hel Flotille af andre Oceanvidundere paa Vej til Ulykkesstedet, men at i det mindste 2 af dem havde naaet dette og taget alle Passagererne om Bord, og at en af dem var ved at bugserer "Titanic" mod New Foundland. Forældrene til "Titanic"s Telegrafist modtog Mandag Aften et Telegram fra deres Søn, om at Damperen gik mod Halifax, og at de ikke skulde være Bange. Føjes hertil, at Fagmænd saa godt som enstemmigt endnu sent Mandag Aften forklarede, at "Titanic" umuligt kunde synke og, at hvis den gik i tre Dele, vilde hver enkelt af disse flyde for sig selv, saa forstaar man, at Sindene beroligedes, og at Interessen hovedsagelig koncentrerede sig om Spørgsmaalet om, hvorvidt Skibet kunde reddes, og hvilke Tab Assuranceselskaberne vilde lide. Frygten for, at nogle Menneskeliv skulde være gaaet tabt eller vilde gaa tabt, var forjaget.

Saaledes var Stemningen endnu sent Mandag Aften. Paa White Star Liniens Kontor, hvor man naturligvis hele Dagen havde været overløbet af Besøgende og havde modtaget Masser af Telefonforespørgsler, var man saa vis i sin Sag, at man lukkede Lokalet og gik hjem for at hvile ud efter den anstrængende Dag.

Men Kl. 1½ Natten til Tirsdag kaldtes Chafen og hans Medhjælperer paany til deres Poster.

Telegrammerne begyndte at strømme ind paany, og nu var de i en anden Toneart. Om Mandagen hed det jo bestemt, at alle Passagerer var ført om Bord paa andre Skibe, og at en Damper bugserede den beskadigede "Titanic", som dog ikke kunde synke, mod Land. Tirsdag Morgen fortalte Morgenbladene med vældige Rubrikker, at intet Skib havde naaet "Titanic", inden det sank, og at antagelig ca. 1500 Personer var gaaet til Bunds med det.

Hvorledes kunde det hænge sammen?

Paa Cockspur Street, som fra Trefalgar Square skraaner op mod Pall Mall, ligger de store Oceandamperes Kontorer og lokker med Vinduesudstillinger af Skibsmodeller og Fotografier af Prægtfulde Interiører eventuelle Rejsende til at betro sig til dem.

Fra Cockspur Street kan man komme til alle Verdens 4 Hjørner, lige saavel som man fra alle disse Hjørner altid før eller senere kommer til CharingCross. Her ligger ogsaa Oceanic House, en paladslignende Bygning, fra hvis Tag den Hvide Stjerne paa Rød Grund flager og fortæller, at her har "White Star-Line" sit Kontor.

Da jeg om Morgenen rettede mine Skridt mod denne Bygning, hvor Traadene for den store Oceantrafik løber sammen, ser jeg strax, at det velkendte Flag hænger paa halv Stang, og at alle Konkurrenter og Kolleger i de omliggende Bygninger ligeledes har sænket deres Flag i Sorg og Deltagelse over den Ulykke, der har ramt Selskabet.

Udenfor Oceanic House rører der sig et vældigt Liv. Store Skarer staar der, og alle venter paa, jeg ved ikke hvad, og en betydelig Politistyrke har fuldt op at gøre med at holde Trafiken i Gang og gøre Plads for alle dem, som har Ærinde paa Kontoret. Og de er sandelig ikke faa. Fra Alle sider kører Automobiles frem og sætter deres Passagerer af her; Mænd og Kvinder med blege nervøse Ansigtstræk skynder sig ind i Kontoret for at faa en Ende paa den frygtelige Uvished. Skaren bliver tættere, jo længere man naar op ad Formiddagen, og Spændingen stiger.

”Maaske det ikke er sandt”, siger nogle; ”maaske det kun er en ”Bladand”, eller i hvert Fald Overdrivelse.”

Men et Blik paa de i Sorg sænkede Flag knuser alle Forhaabninger. Og nu følger alle de store Hoteller i Nærheden Exemplet og sænker deres Union Jacks.

Paa den lille aabne Plads foran Oceanic House sidder Georg III. I Bronze til Hest med Hatten i Haanden. Denne Statue er blevet Samlingspunktet og – om man vil – Børsen for Avissælgerne i denne Del af London. Her staar de i store Klynger, ventende paa Aftenbladenes forskellige Oplag; og ret som det er, kommer de smaa Enspændervogne paa deres to høje Hjul og de gule Automobiles kilende med deres Tryksværte endnu fugtige Avispakker. Der bliver et Stormløb mod dem. De er næppe fremme, før hele Skaren af Drengene og Ynglinge hager sig fast ved dem. Avispakkerne flyver gennem Luften, og i næste Øjeblik farer hele Skaren gennem Gaden, hvor de med hæs Stemme udraaber: ”1500 Menneskeliv gaaet tabt!” Det vil sige de Avissælgere, som kommer af Sted, for en stor Del af dem faar paa Pladsen afsat hele deres Forsyning i Løbet af faa Minutter. Folk flaa om Aviserne, og snart ser man hver eneste Menneske fordybet i sin Avis.

”Titanic” og kun ”Titanic” er den alt opslugende Interesse. Balfours Tale i Underhuset om Homerule ofrer man ikke et Øjeblik.

Og hele Tiden gaar en Strøm af ængstelige Spørgere gennem Oceanic Houses’ store Portal, hvor de møder en anden Skare med sorgtyngede Træk, som gaar bort derfra, medens Politibetjentene stadig til Dagdriverhoben, som staar der og venter paa noget, som ikke kommer, gentager deres ”Pass on! Pass on!”

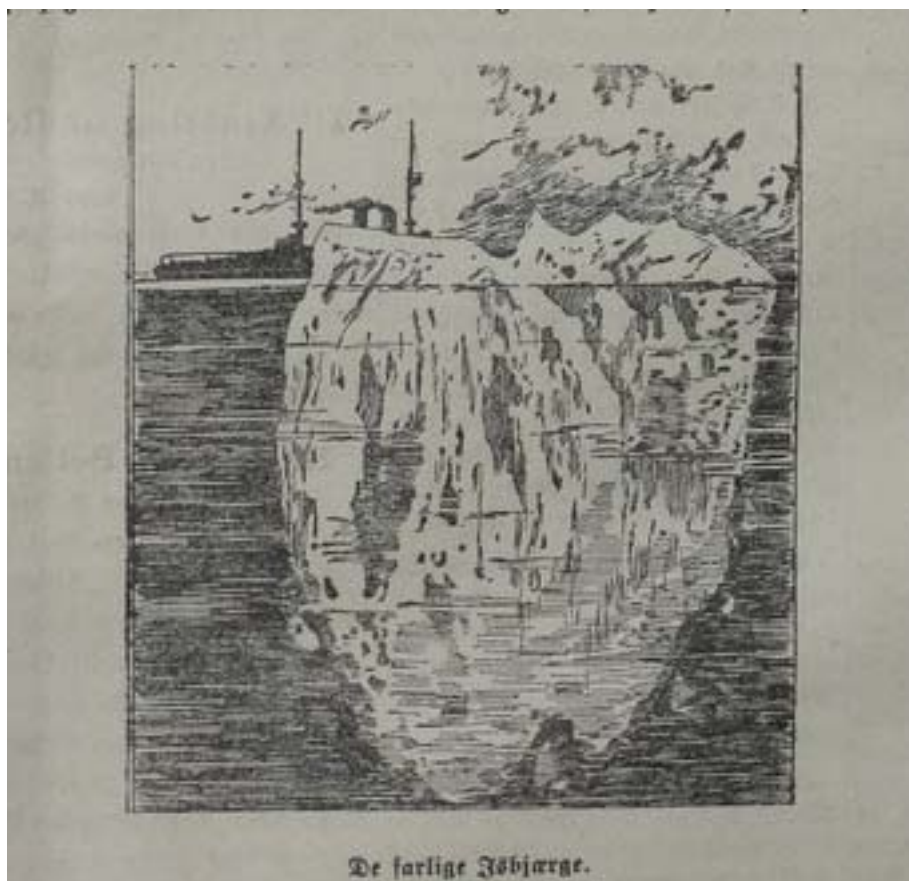
Hvad betyder ”Titanic”?

”Titanic”, Navnet paa det sunkne Kæmpeskib, betyder titanisk – himmelstormende. Titanerne var som bekendt efter den græske Mythologi Urvæsener, der besejrede de gamle Guder og tog Herredømmet over Himmelen og Jorden, indtil de befriedes af Zeus.

Titanic udtales paa Engelsk: Taitænik med Trykket paa midterste Stavelse.

Den danske Post med ”Titanic”.

Posten fra Danmark om Bord paa ”Titanic” indeholdt ca. 6000 Breve og Tryksager og godt 100 anbefalede Breve.

De farlige Isbjærge

Det er i Grunden ikke meget Kendskab, man har til de kæmpemæssige Isbjærge, der hvert Foraar driver ned langs Amerikas Kyst og gør Sejladsen yderst farefuld. Mærkes eller ses et Isbjærg i Nærheden, gaar Skibene langt uden om, thi den største Fare er skjult under Vandet, kun en forsvindende Brøkdæl af Ismassen rager op over Havet. Det er dog lykkedes et enkelt Opmaalingsfartøj med en dristig Besætning at maale en saadan Kolos, og paa Grundlag af disse Maalinger tegne et Billede af den. Dette Billede bringer vi ovenstaaende, man ser den uhyre Sokkel paa det, der er over og under Vandet, og man forstaar Faren bedre.

”Titanic”

Da de Overlevende gik i Land.

Ved landsættelsen af de Overlevende fra ”Titanic” i New York, udspillede der hjerteskrærende Scener. Mænd Græd, Kvinder besvime og Børn blev næsten kvalt i Trænglen. Kun nogle faa af de Reddede maatte bringes til Hospitalet; men alle de Reddede har i deres Ansigtstræk umiskendelige Spor af den frygtelige Kamp for Livet. Nogle af dem turde næsten ikke tale, medens andre græd og jamrede uafbrudt. Det mest rystende Syn var dog Synet af de kvindelige Mellemdækspassagerer, tyndt klædte, rystende af Kulde, med Øjne, der var røde af den stadige Graad, og med Fortvivlelse, Uro og Frygt præget i deres Ansigter.

Tallet.

White Star-linien har udsendt en officiel Meddelelse om, at der ved ”Titanics Undergang er blevet reddet 202 Passagerer paa 1. Klasse, 115 paa 2. Klasse og 178 paa 3. Klasse samt 4 af Skibets Officerer og 206 Mand af den øvrige Besætning, i alt 705. Det samlede Antal Døde udgør 1635.

Ismays Redning. (Specialtelegram.)

London, i Dag.

Fra New York telegraferes, at den Kommission, der er nedsat for at undersøge hvor Skylden for "Titanic"s Undergang ligger, i Gaar var samlet.

Forskellige var tilsagt, bl.a. Direktøren for White Star-Linien, Ismay. Der blev spurgt ham, hvorledes han blev reddet. Han svarede: Jeg spurgte en af Skibets Officerer, om der var flere Kvinder og Børn, der skulde i Baadene. De svarede Nej, og derefter sprang jeg ned i en af Baadene.

Til lindring af Nøden. (Specialtelegram.)

London, i Dag.

Ved den i England foretagne Indsamling til de efterladte Slægtninge og Enker, der bor i England, er allerede indkommet 73,000 Pd. Sterling.

Kaptejnens Heltemod. **"Viser Eder som Britter!"**

New York, i Dag.

De Reddede fra "Titanic" omtaler Kaptejn Smiths Mod og Opofrelse med den største Beundring. I det Øjeblik, da Bølgerne var ved at slaa sammen over Skibet, greb han sin Raaber og raabte ud over Mængden: "Viser Eder som Britter!" Lige til det sidste gjorde Kaptejn Smith alt, hvad der stod i hans Magt for at redde saa mange som muligt. Nogle af de Reddede mener at have set William Stead og Oberst Astor drive omkring paa et Vragstykke, efter at Skibet var sunket. Andre Hævder, at Astor og Major Butt stod sammen med Kaptajnen paa Komandobroen, da Skibet gik ned.

Kineser-Snedighed.

Blandt de Reddede er 6 Kinesere, der havde sneget sig ned i en Redningsbaad og gemt sig under Tofterne. De blev først opdagede, da "Carpathia" tog de Reddede om Bord. To andre Kinesere havde ogsaa gemt sig i en Baad, men fandtes som Lig; de var blevne trykket ihjel af de ovenpaa dem siddende Passagerer.

Kriminel Tiltale mod Ismay?

Washington.

I Senatets Møde i Gaar angreb Senator Rayner Direktør Ismay paa det heftigste og fordrede kriminel Tiltale mod ham og andre af White Star-Liniens Ledere.

De Danske paa "Titanic".

De til Odense indløbne Meddelelser om, at Carla Nielsine Andersen fra Eskildstrup og Fru Barber Hansen fra Holeby er reddede, er nu bleven bekræftede gennem White Stars Generalagentur i København.

Endvidere meddeles, at en Række Svenskere, der har taget Billet herigennem, er reddede. Det kan herefter anses for givet, at **ikke flere Danske er reddede**, og fra England udtales da ogsaa, at man nu har opgivet Haabet om at faa Efterretning om flere Danskes Frelse.

Sorø Folketidende
Mandag den 22. April 1912.

”Titanic”.
Helten fra ”Titanic”.

Kaptejnen sprang over Bord med et grædende Barn paa Armen.

London, i Dag.

Til Daily Telegraph telegraferes fra New York:

En af ”Titanic”s Fyrbødere, der stod sammen med Kaptejn Smith paa Kommandobroen i det Øjeblik, da Skibet gik ned, fortæller følgende:

Da den sidste Baad stødte fra Skibet, begyndte Vandet at skylle ind over Broerne. Kaptejnen, der stod i vand til Knæene, raabte da til Mandskabet:

I har gjort Eders Pligt. Jeg forlanger ikke mere af Eder. Enhver maa nu søge at klare sig selv!

Kaptejnen tog derpaa et grædende Barn, som stod ved Siden af ham, i sine Arme og sprang over Bord.

En af de reddede Passagerer bekræfter Fyrbøderens Fremstilling. Han har set Kaptejnen svømme omkring med Barnet, til han naaede en Baad, hvor han fik det anbragt, medens han selv nægtede at lade sig optage af Baadene.

Et brev fra Enkefru Smith.

Nedenstaaende Brev fandtes opslaaet udenfor White Stars Kontor i Southampton i Torsdags.

”Til mine Lidelsesfæller!

Mit Hjerter snøres sammen af Deltagelse for Eder alle og er fyldt med Sorg over, at I er tynget af denne frygtelige Byrde, som er blevet lagt paa os.

Gud være med os og trøste os.

Eders i dyb Sympati

Eleanor Smith.

Mange af Kvinderne, der læste dette mærkelige Brev, brast i Graad og gik derfra.

Den bekendte Millionær Isidor Strauss

Og hans Hustru, der begge var højt oppe i Aarene, stod Arm i Arm på 1. Kl.s Dæk, da Skibet sank. Straus mindede sin Hustru om, at de gennem mange Aar og ved haardt Arbejde havde samlet en stor Formue. ---

Mr. Stengel fra New York fortalte, at han aldrig vil glemme Synet af det gamle Ægtepar.

Matroserne vilde tage Fru Strauss og fire hende ned i en Baad, men hun vilde ikke reddes alene.

Da Skibet sank, saa man dem staa Arm i Arm og roligt vente paa Døden. ---

En gribende Familietragedie.

World beretter udførlig om en Familie ved navn Allison. I Redningsbaaden sad allerede Familiens lille Dreng og dennes Gouvarnante. Moder og Datter opfordrede Manden til at følge med dem i Baaden, men han vilde give Plads for andre Kvinder.

Men saa erklærede Moderen og Datteren, at de var rede til at dele hans Skæbne, og de fulgte ham da til Bunds.

Direktør Ismays Forhold.

(Specialtelegram.)

New York: Direktør Ismay har i Søndags Eftermiddag før Katastrofen under en Samtale med en Amerikanerinde Mrs. Ryerson fra Filadelfia paa hendes Henstilling, om man ikke paa Grund af den truende Fare, som de omkringværende Isbjerge medførte, burde sagtne Farten noget, svaret, at det havde han paa ingen Maade i Sinde. Vi vil tværtimod, sagde han, sætte Farten højere op end sædvanlig.

Direktør Ismay lod, forinden sin Ankomst til New York, White Star-Liniens herværende Bureau ad traadløs Vej opfordre til hurtigst muligt at lade Dampskibet "Cedric" bringe det reddede Mandskab fra "Titanic" tilbage til England. Denne Ordre, som øjensynlig havde til Formaal at forhindre det nævnte Mandskab fra at optræde som Vidner ved Undersøgelsen af Katastrofen er dog ikke blevet efterkommet.

Vragstumper og Lig.

Forskellige Dampere meddeler, at der paa Ulykkesstedet, hvor "Titanic" sank, er set en Del Vragstumper og mange Lig drivende i Vandet. Kapeldamperen "Mac Kay Bennett" er afgaaet dertil, men haaber i Dag at kunne begynde med Bjærgningen af Ligene.

64 Lig er nu af en Kapeldamper opfisket paa Stedet, hvor "Titanic" forliste.

Sorø Folketidende
Tirsdag den 23. April 1912.

En Sørgegudstjeneste.

Mere end 10.000 Mennesker havde i Søndags samlet sig i St. Pauls Kirken i London til Sørgegudstjenesten i anledning af "Titanic"s Undergang.

Da tavlen blev hængt ud med Ordene: "Kirken fuld", stod der Tusinder og atter Tusinder henover St. Pauls Kirkeplads.

Henover Menneskemængden uden for Kirken lød Tonerne fra et Militærorkester, der spillede den ene efter den anden af de Sørgesalmer, hvorpaa den engelske Salmeskat er saa rig.

En Strøm af Sollys – skriver Daily News – faldt fra Kuppelen ned over Sørgeforsamlingen inde i Kirken, da Orgelet næppe hørligt begyndte at spille: "Klippe, Du, som brast for mig!" Stille faldt Koret i, indtil det til sidst gik som en Hulken gennem Forsamlingen, da Ordene lød:

"Naar mit Hjerte mer ej slaar,
naar jeg frem for Dommen gaar,
Klippe, Du som brast for mig,
Lad mig skjule mig i Dig!"

Da den gribende Sørge liturgi blev læst og sunget, og man kom til Ordene: "Død, hvor er Din Sejr? Død, hvor er Din Brod?" hørte man Graad fra alle Sider.

Derefter blev der ganske stille. Alle har rejst sig. Der kommer en Hvisken saa stille, at Øret næppe kan opfatte den, men den fylder hele det store uhyre Rum.

Den tager til som en Storm, der rejser sig. Stormen samler sig – en Storm paa Havet. Luften kommer i stærkere og stærkere Bevægelse, Bølge skyller over Bølge. En Lyd af mange Vande fylder Kirken fra Kuppel til Alter, det tager til, voldsommere og voldsommere, til alle Nerver er spændte, og Hjærtet raaber om Barmhjærtelighed.

Stormen har naaet sit Højdepunkt. Lidt efter lidt synker den tilbage i Ro og Stilhed.

Da de sidste Toner er døet hen, lyder Døds marchen fra "Saul" med sin dybe Sorg. Taarerne strømmer ned ad Mænds og Kvinders Kinder.

Til sidst lyder med gribende Triumf Liturgiens mægtige: "Gud ske Tak, som giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus!"

"Titanic"s Undergang.

(Specialtelegrammer til "Folketidende".)

Fru Astor om sin Redning.

London i Dag.

Fra New York telegraferes: Den ved "Titanic"s Undergang druknede Millionær Astors Hustru er nu saa restitueret, at hun i Gaar kunde give en Skildring. Hun fortalte bl.a. at Afskeden med hendes Mand foregik uden større Sindsbevægelse, da han havde forsikret hende, at der ikke var nogen øjeblikkelig Fare, og at de atter snart var forenede.

Efter at være kommen i Baadene maatte saavel Fru Astor som mange andre Kvinder deltage i Roningen, der var meget stræng. Efter at være bleven optaget af "Carpathia" blev der ikke gjort Forskel paa de Reddede. Alle blev der om Bord regnet for Mellemdækspassagerer.

En Statsgave til "Carpathia"s Mandskab.

New York i Dag.

I Kongressen i Washington forberedes et Lovforslag Ifølge hvilket Kaptejnen og Besætningen paa "Carpathia" skal belønnes med en Guldmedalje samt en Statsgave paa 10.000 Dollars til Deling.

Redningsmateriellet udvides.

London, i Dag.

"Olympic" – Søsterskibet til "Titanic" – har nu faaet Antallet af Redningsbaade forøget til 40. Dette skal være nok til at kunne tage alle Passagerer, hvis der sker en Katastrofe.

Den første Meddelelse blev holdt tilbage.

(Riz.Bur.)

White Star-Liniens Vicepræsident Franklin blev afhørt i Gaar. Han bestred, at "Titanic" skulde sætte en Rekord, og Skibets Udrustning med Redningsbaade var større, end Loven krævede. Til Slut erklærede han, at han havde anmodet "Associated Press" om at tilbageholde den første Efterretning, indtil Sagen var undersøgt, for ikke unødvendigt at vække Uro.

En Kapeldamper til Ulykkesstedet.

Halifax: Kapeldamperen "Minna" afgaar i Dag til Ulykkesstedet for at deltage ved Bjærgningen af Lig. Den medbringer 150 Ligkister og 80 Tons Is.

Søgebudskabet bekræftes.

Slagter Chr. Jensen, Eskildstrup paa Fyn, modtog i Lørdags et Telegram, som Datteren Carla, havde afsendt efter sin Ankomst til New York. Telegrammet meddeler ifl. "Fyns Tid." kort, at hun selv er i Sikkerhed, medens hendes Forlovede, Broder og Farbroder er forulykkede.

Sorø Folketidende

Onsdag den 24. April 1912.

"Titanic"s Undergang.

1. Styrmandens Ansvar.

I et Telegram til "B.T." meldes fra New York:

Den indgaaende Undersøgelse i New York, af Hensyn til hvilken saavel Direktør Ismay som Skibets Besætning holdes tilbage, har allerede fremskaffet en interessant Oplysning.

Anden Styrmand, som blev afløst af første i Vagten paa Broen, har bevidnet, at "Titanic" i Løbet af Søndagen tre Gange var bleven traadløst advaret om, at der var Isbjerge i Nærheden. Han meddelte dette til sin Afløser paa Vagten. Der blev foretaget Temperaturmaaling af Vandet, men Udkigget blev ikke forøget.

Ved Ottetiden var Kaptejnen paa Broen og talte om, at Vejret var koldt, men at man snart maatte være i Nærheden af Isen. Alligevel blev der ikke formindsket Hastigheden, men denne vedblev at være 21-22 Knob. Da Kaptejnen forlod Broen Kl. 9.20, sagde han, at hvis de kom i mindste Tvivl, skulde de lade ham det vide. Kl. 10 kom 1ste Styrmand Mordoch paa Broen, han talte om den absolute Klarhed og Stilhed og bemærkede, at man kunde se de nedgaaende Stjærner lige ned til Horisonten.

2den Styrmand gensaa Kaptejnen og Mordoch paa Broen efter Sammenstødet. Udkigget havde rapporteret Isbjerg, og Mordoch søgte at slippe fra det ved at foretage en Svingning med Skibet,

men Følgen af denne alt for sene Manøvre blev kun, at Skibet skurede med Siden op ad Isen og blev revet op.

Medlemmer af Besætningen meddeler, at en af Udkigsmændene, som afgik ved Døden om Bord i Redningsbaadene, havde sagt, at Mordoch i god Tid af ham var bleven advaret mod Isbjerget. Mordoch foretog sig imidlertid intet, hvorfor han bærer Hovedansvaret for Ulykken. Det var derfor intet Under, at han skød sig oppe paa Broen.

En frygtelig Anklage.

Har "Titanic"s Besætning været beruset?

Fra New York telegraferes til "Berliner-Tageblatt":

Fru Astor, den ved "Titanic"-Katastrofen druknede amerikanske Millionærs Enke, er nu kommet saa meget til Kræfter igen, at hun har givet en Skildring af sin Redning. Hun fortalte, at hendes og hendes Mands Afsked med hinanden foregik i al Ro; han forsikrede hende, at der ingen Fare var paa Færde, og at de utvivlsomt vilde mødes om nogle faa Timer. Hun, saavel som andre Kvinder, havde maattet hjælpe til med at ro, og Vandet havde staaet knæhøjt i Redningsbaaden.

En af de reddede Matroser, Klein, havde fortalt den østrigske Konsul Berga i Cleveland, at en stor Del af Besætningen i Sammenstøds-Øjeblikket var beruset. Manden blev derpaa arresteret i Ohio for at føres for Senatsudvalget. Han meddelte, at der paa Ulykkesaftenen havde fundet en stor Diner med paafølgende Bal Sted. Efter Middagen havde Hovmesteren giver Matroserne Resterne af Champagnen fra Bordet. Han havde netop Tjeneste paa øverste Dæk, da pludselig en Passager henvendte sig til ham og pegede paa et umiddelbart foran Skibet liggende Isbjerg, Udkigsmanden var falden i Søvn, saa det var ham, Klein, der gav det første Alarmsignal. Saavel Kaptajnen som mange af Officererne havde taget Del i Middagen, ved hvilken der var blevet drukket meget.

Fru Astor beretter, at medens hun og den ligesom hendes Mand druknede Philadelphia-Millionær Wildners Hustru sad ved Aarerne, var der blevet fisket en halv Snes Matroser op i Baaden; nogle af disse havde været stærkt berusede og var kort derefter døde.

White Star-Liniens Vicepræsident Franklin indrømmer, at Rederiet har faaet den første Meddelelse om Ulykken Kl. 1,40 Natten mellem Søndag og Mandag; det havde derpaa forsøgt at faa Pressebureauerne til at holde Meddelelsen om Katastrofen tilbage, til de var definitivt bekræftede. Undersøgelseskommissionens Formand forelagde ham derpaa den Depeche, der bragte de første vildledende Efterretninger til Offentligheden. Franklin erklærede, at det hidtil ikke havde været muligt at faa at vide, fra hvem de stammede. Han foreslog at kræve Oplysninger hos Western-Union Telegrafskabet, hos hvem Telegrammet var indleveret.

Der manglede en Kikkert.

Fra Forhørene i Gaar; Matros Fleet, der befandt sig i "Titanic"s Mastekurv for at holde Udkig, erklærede, at han havde haft Ordre til at holde Udkig efter Is og havde efter Kl. 10 om Aftenen signaliseret Is. Han vilde have kunnet opdage Isbjerget med en Marinekikkert i saa god Tid, at man havde kunnet vige til Side, men der havde ikke været nogen Kikkert til ham ombord.

Et Skib i Nærheden.

Var det den danske Damper "Hellig Olav"?

4. Styrmand paa "Titanic" erklærede, at et Fartøj, hvis Navn man dog ikke havde konstateret, havde befundet sig indenfor Synsvidde af "Titanic"; man havde dog ikke kunnet faa noget Svar herfra paa Nødsignalerne.

Washington (Senere Telegram); Man antager her, at det af 4. Styrmand observerede Fartøj, der blev observeret indenfor Synsvidde af "Titanic", men som ikke besvarede Nødsignalerne, muligvis har været den danske Damper "Hellig Olav", der d. 17. April ankom til New York og rapp. at have truffet et Isbjerg i Nærheden af Ulykkesstedet.

Et Dementi.

I Anledning af denne Meddelelse erklærer D.F.D.S., at det med Bestemthed kan paavises, at "Hellig Olav" i det Øjeblik, da "Titanic" kolliderede med Isbjerget, befandt sig mindst 370 Kvartmile Vest for Ulykkesstedet.

Sorø Folketidende

Torsdag den 25. April 1912

"Titanic" Rædslerne.

Passagererne paa Damperen "Bremen" meddeler, at sejlede saa tæt paa Ligene fra "Titanic", at de kunde skelne de enkelte Personer. De saa blandt Ligene en Kvinde, der holdt et Barn i hver Arm, og et Ægtepar, der holdt hinanden omfavnet. Alle bar Redningsbælter, og overalt saa man Redningsbælter drive i Havfladen. De fleste Lig fandtes imellem to Isbjærge, af hvike det ene til Dels var bleven splintret ved Sammenstødet med "Titanic".

Sorø Folketidende

Lørdag den 27. April 1912

Ø.R.s Damper "Birna" fik første Signal. – Mærkværdige Ting! – De traadløse Vidundere.

Russisk-Østasiatisk Kompagnis Damper "Birna" passerede i Gaar København paa Rejse fra New York over Rotterdam til Libau. Det fremgaar af en Beretning, som er stadfæstet af Kaptejnen, 1ste Styrmand og Skibets De Forest-Telegrafister, at "Birna" har fulgt Titanic-Katastrofen paa meget nært Hold og vidstnok var det første Skib, der opfangede et Signal fra den dødsdømte Damper. En Chikago-Journalist, Charles F. Walter har i Daily Telegraph, som ankom i Aftes, givet en udførlig Beretning, hvoraf vi efter "Riget" skal tillade os at gengive Hovedpunkterne:

"Birna" forlod New York Torsdag Eftermiddag den 11te April i fint Vejr. Omtrent 3 Timer tidligere var "Carpathia" og "Baltic" sejlede af Sted, men disse to Dampere gik begge med lidt større Fart end "Birna" og fulgte den nordligere Rute og var derfor snart ude af Føling med "Birna".

Det første Signal.

Søndag den 14de, om Aftenen Kl. 11,45, mens Telegrafisterne var ved at modtage Nyheder gennem den traadløse, blev Tjenesten pludselig afbrudt ved det uhyggelige Signal C.Q.D. (Come quickly, Danger ((Kom hurtigt. Fare!)), Titanics første Raab om Hjælp. Signalet M.G.Y. (Titanics Betegnelse i det traadløse) angav, hvem det var, der kaldte. Efterretningstjenesten standsede øjeblikkelig, saa vi kunde komme i Berøring med Titanic. Jeg tror, vi var det første Skib, Titanic talte til, og vort Svar fulgte øjeblikkelig. Vore Telegrafister, Hr. J. Cannon og Hr. Th. Georg Ward, telegraferede strax til Titanic efter at have underrettet Kaptejn Stulping, og denne ændrede strax Skibets Kurs mod Nord. Vi var paa dette Tidspunkt ca. 100 miles fra Skuepladsen.

Budskabet fra Titanic lød paa, at Skibet var stødt mod et Isbjerg og var i Begreb med hurtigt at synke, og at Skibets Stilling var paa 41,44 nordlig Bredde og 50,14 vestlig Længde. Vi svarede Titanic, at vi stod derned med Fuld Kraft. Og hertil svarede Titanic, at vi maatte skynde os, og at de var os taknemlige. Der blev nu sat 15 extra Fyrbødere i Arbejde, og i den stærkeste Fart, vi kunde skyde (14½ Knob) stod vi Nord paa mod det Sted, der var opgivet os. Vore Officerer og Mandskabet er Russere, men Havets Broderskab kender ingen Nationalitetsskel, og det er umuligt at skildre det Mod og den Energi, som med et Slag greb disse brave Sømænd.

Forberedelserne om Bord.

Over-Stewarden satte øjeblikkelig alle sine Folk i Arbejde – han troede jo, at han i Løbet af 6 eller 8 Timer skulde skaffe Mad, Varme og Pleje til Hundreder og atter Hundreder af reddede skibbrudne, forkomne og stivfrosne efter Turen i de aabne Baade. Der blev bagt Brød og lavet Mad, Værelser og Senge blev gjort i Stand til at modtage de Skibbrudne. Travlhed herskede alle Vegne, blandet med den stærkeste Nervøsitet, jeg nogen Sinde har set.

Imens var Kaptejnen og Officererne med alvorfulde Miner samlede paa Broen, hvor de talte Minutterne. Næppe et Ord blev talt, mens vi ilede frem gennem Mørket. Telegrafisterne arbejdede i deres Værelse, kom i Forbindelse med Cap Race og gav Stationen dér ganske kort de Kendsgerninger, som forelaa paa dette Tidspunkt. Kom derefter i Rapport til ”Baltic” (som dog var saa langt borte mod Øst, at dets Signaler var utydelige) til ”Mygantic” og ”Frankfurt” (en tysk Dampner bagved os) og talte en Gang imellem et par opmuntrende Ord med ”Titanic”s Telegrafist.

Skibet synker.

Omtrent 20 Minutter efter, at vi havde hørt det første Signal, telegraferede vi igen til ”Titanic” med Gentagelse af Oplysning om, hvor vi var, og af Afstanden imellem os, og herpaa svarede ”Titanic” aldeles tydeligt: O.K. – O.M. (all right, old man!). Derefter kaldte den igen og fortalte, at nu kunde den snart ikke klare sig længere, og at Passagererne var ved at gaa i Baadene. Kl. 1,30 meddelte ”Titanic”, at Kvinder og Børn nu var i Baadene, og at Skibet med alle de øvrige om Bord sank hurtigt.

Umiddelbart efter denne Meddelelse maa alt have været forbi; thi fra nu af blev vore Signaler ubesvarede. Vi fik ikke en Gang det sædvanlige A.R., som betyder Farvel, saa Katastrofen er kommet saa pludselig, at Telegrafisterne ikke har faaet Tid til at sende deres sidste Ord af Sted. Natten igennem blev vi raabte an af flere Dampere, som ønskede Besked, hvad de selvfølgelig fik.

Stedet var opgivet forkert.

Kort efter Daggry naaede vi til det Sted, der var opgivet os, og vi blev paa det rene med, at det maatte være opgivet galt. Vi mødte ganske vist umaadelige Isbjerge, af en Størrelse, som man sjældent ser paa denne Aarstid saa langt mod Syd, men det var dog klart, at det ikke var nogen af dem, der havde ødelagt ”Titanic”. Nordøst for os strakte sig nemlig milevidt mægtige Isflader, og ”Titanic”, der kom østfra, vilde heraf være bleven advaret om, at der var svære Bjerge i Nærheden. Stillingen var opgivet forkert, og den eneste Forklaring herpaa er den, at ”Titanic” ved Sammenstødet har været indhyllet i Taage og tykt Vejr og paa Grund af Luftens Uklarhed ikke har kunnet foretage paalidelige Observationer.

Hold Mund!

Vi hørte gennem den traadløse, at ”Carpathia” var ved at samle Baadene op nord for Ismarken, og dette var første Gang, vi havde hørt eller set noget til ”Carpathia”. Vi dampede nu rundt om Ismarken, og Kaptajn Stulping gav Telegrafisterne Ordre til at tilbyde ”Carpathia” vor Hjælp, og vi fik svaret: Vent lidt (stand by). Vi kom nærmere og spurgte atter, om vor Hjælp ikke var nødvendig, fik igen Svaret stand by og ikke et Ord mere. Og da vi spurgte, om der var noget, de manglede, kom svaret shut up (”Hold Kæft!”)

Det vil vore to Telegrafister aflægge Ed paa. Det er en velkendt Ting, at Marconie-Selskabet ikke giver nogen Efterretning til noget Skib, som ikke er forsynet med Marconi-System, og heller ikke svarer paa dets Signaler. Det kan være, at der strængt forretningsmæssigt set ikke er noget at sige til det, men her forsøgte vi at bringe Hjælp. Da man ikke fandt vor Hjælp nødvendig, kom der ikke et eneste Ord til Tak, intet Svar paa vore Spørgsmaal, men kun en Hilsen fra Flaget paa ”Carpathia”s Stævn. Hele Dagen igennem og hver følgende Dag nægtede man os Underretning. Naar vi spurgte

et Skib, svarede det: Are you a Marconi ship? If not we have orders to give you no information. (Er det et Marconi-Skib? Hvis ikke har vi Befaling til ikke at give Dem nogen Underretning.) Den amerikanske Journalist slutter sin Beretning, der ganske jævnt fortæller om Mænds Mod, med nogle Ord om, hvor megen Tak England skylder ”Birma”s Kaptajn og Besætning for, hvad de prøvede paa at gøre i denne ”den engelske Skibstjenestes tungeste Time”.

Senatskommisionen har givet Mandskabet fra ”Titanic” Tilladelse til at rejse hjem.

Fra ”Titanic”s Gravkammer.

Ved Damperen ”Mackey Bennet”s Ankomst hertil blev der ringet med Kirkeklokkerne, og alle Flag vajede paa halv Stang. Da Damperen ikke havde et tilstrækkeligt Antal Kister om Bord, har de 70 Lig, deriblandt Liget af Astor, maattet anbringes paa Agterdækket i ganske tarvelige Kasser. Det varede 4 Timer at faa de Døde overført fra Damperen til Lighuset.

Om Bord var 190 Lig. 116 Lig er sænket i Havet.

Specialtelegrammer.

”Carpathia” i England

London, i Dag.

”Carpathia” vil ankomme til Dover om Morgenen den 5. Maj, i hvilken Anledning Byen forbereder en festlig Modtagelse for Redningsmandskabet.

Sorø Folketidende

Onsdag den 1. Maj 1912

Hvem skal reddes først?

”Titanic”-Katastrofens Forløb har først i ”København”, senere i andre Blade fremkaldt en Drøftelse af det berettigede eller uberettigede i, at Kvinder og Børn skal reddes først. Ogsaa i engelske Blade drøftes dette Spørgsmaal. Meningerne er naturligvis stærkt delte. Nogle mener, at Retten i alle Tilfælde skal være lige for Mænd og Kvinder. Andre mener, at mængden af de reddede Kvinder er ulykkeligere stillet ved at være bleven reddet uden Forsørger end ved at gaa under med ham. Barnet, der reddes, mens dets Forældre gaar under i Bølgerne, vilde være lykkeligere ved at have fulgt dem i Døden end ved at være bleven reddet som forældreløs. Hvorfor skal Barnet, hvis Muligheder ingen kender, reddes, medens den modne Mand med det store Arbejde og de store Tanker skal gaa til Grunde? Og hvorfor skal en maaske ubetydelig Kvinde gaa i Redningsbaaden, medens den betydelige Mand med den store velsignelsesrige Virksomhed skal gaa under med Vraget? Hvorfor – ja – hvorfor? Der kan stilles uendelig mange Spørgsmaal, særlig naar man sidder i god Ro og Mag ved sit Skrivebord paa det faste Land og der ikke er overvejende Sandsynlighed for, at man selv skal blive Aktør i et tilsvarende Drama. Men Diskussionen er ganske teoretisk og uden praktisk Værdi. Man kunde lige saa godt spørge: Hvorfor er Mændene Mænd og Kvinderne Kvinder?

Paa det Skibsdæk, der viet til Undergang i Bølgerne om faa Minuter, og hvor der staar Hundreder af Mennesker og ser deres Dødsdom stige op af Dybet, er der jo ikke lang Tid til at foretage indviklede Reguladetriberegninger over, hvem der er mest værdige til at reddes. Man kan jo heller ikke tænke sig, at der, før Skibet gik i Havn, kunde affattes Lister over, i hvilken Orden Passagererne skulde reddes, hvis Ulykken skete. Det vilde nok i hvert Fald gaa ud over Dampskibsselskabernes Passagertrafik, om man foretog den Slags Klassificeringer. De er

simpelthen umulige. Man kunde sige, at de gifte Mennesker med Børn skulde reddes først. Det var der nogen mening i. Men derved tilfredsstilles jo ikke Kvalitetskravet; thi saa vilde jo den usleste Mellemdækspassager blive reddet, blot han var gift, medens den mest fremragende Aandens Mester vilde gaa under, hvis han var ugift. De sammensatte Tilfælde er mangfoldige. I virkeligheden er det umuligt at angive nye Regler, hvorefter Redningsarbejdet skal foregaa. De gamle uskrevne Love herom staar saa fast som Naturlove. Diskussion om at ændre dem er ørkesløs Handel.

Sorø Folketidende
Mandag den 6. Maj 1912

”Titanic”-Katastrofen.
(Specialtelegram til ”Folketidende”).
De vandtætte Skodder var i Uorden.

London, i Dag.

Fra Washington telegraferes: Senatskommisionen har nu afsluttet flere Undersøgelser med Hensyn til ”Titanic”-Katastrofen, og Resultatet, man er kommet til, gaar efter Kommisionspræsidentens Udtalelser navnlig paa Følgende: Dampskibet er til Trods for de alvorlige Advarsler, Skibets Fører har faaet, gaaet med fuld Kraft hele Vejen. Redningsmaterialet har ikke blot været utilstrækkeligt, men har aldrig været underkastet nogen Prøve, før det kom til Anvendelse. Kun meget faa af Mandskabet var i Stand til at overtage Førerpladserne i Baadene. Særlig Vægt tillægges Kommisionen en Erklæring af en Ingeniør, der gjorde Ulykkesrejsen med som Passager, og som gaar ud paa intet mindre, end at Mandskabet forgæves forsøgte at lukke de vandtætte Skodder i Skibet, idet Lukningsmekanismen fuldstændig svigtede.

Sorø Folketidende
Tirsdag den 7. Maj 1912

Dansk Kæmpekoncert til Fordel for ”Titanic”s Musikere.
(Privattelegram til ”Folketid.”)
Københavns Orkesterforening har under Kronprinsens Protektion besluttet at afholde en Kæmpekoncert i den gamle Banegaards Hal den 21de Maj til Fordel for Titanic-Musikernes Efterladte.
Orkestret bliver paa 200-250 Mand under Anførelse af Kapelmester Karl Nielsen.
Kapelmesteren har komponeret en Paraphrase over Salmen ”Nærmere Gud til Dig”, som vil blive spillet.

Sorø Folketidende
Torsdag den 9. Maj 1912

Privattelegrammer.

København.

Maskininspektør Millings Lig.
- et af Ofrene fra ”Titanic” - vil blive ført til Danmark.

Sorø Folketidende
Tirsdag den 14. Maj 1912

Den eneste Danske, der reddedes fra "Titanic".
En samtale med hende.

Den 19-aarige unge Pige fra Eskildstrup paa Fyn, der reddedes fra "Titanic-Katastrofen, er i Gaar Morges kommen tilbage til sit Hjem.

Hun kom hjem, uden at hendes Ankomst forud var meldt. Et forsinket Brev med Anmeldelse om hendes Hjemrejse kom først nogle Timer efter hende selv.

"Fyns Tid" har haft en Samtale med den unge Pige, der er den eneste danske Passager, som har overlevet den store Ulykke. Hun meddeler nemlig, at Barber Hansens Hustru fra Lolland, der ogsaa reddedes, ikke er Dansker, men en kun Engelsk talende Amerikanerinde, der havde fulgt sin danskfødte Mand herhjem paa et Besøg.

Carla Andersens Skildring af Ulykken falder i det væsentlige sammen med, hvad der forud er bekendt, men indeholder dog Enkeltheder, som har mere almindelig Interesse.

Hun fortæller, at strax, da man begyndte at sætte Passagerer i Baadene, var Adgangen til Baadedækket spærret for 3die Klasses Passagerer. Der var kun Adgang til Baadene for Passagerer paa 1. og 2. Klasse.

Men de to første Baade, der sattes ud, kændrede begge. Hun saa ikke personligt dette, men hørte det fortælle. Der blev saa en Standsning i Baadeudsætningen, og derefter blev der givet ogsaa Kvinder fra 3die Klasse Adgang.

Nogle Mænd – der blev sagt, at det var Irlændere – begyndte at krybe paa, og en af Skibsofficererne affyrede i den Anledning et Revolverskud i Luften. Af Skandinaverne, som hun stod imellem, forsøgte ingen at trænge sig paa.

Hendes 17 aarige Broder, Laurits, var vaagnet ved Sammenstødet med Isbjerget og havde vækket hendes Forlovede, Peter Jensen, og Farbroderen, Niels Jensen. Hun selv havde intet mærket til Sammenstødet, og hun, der laa ene i en Kahyt, var ikke bleven vækket af Skibets Betjening.

Først henimod et Par Timer efter Sammenstødet kom hendes Forlovede og vækkede hende. Han gjorde det med nogle halvt spøgende Bemærkninger, men hun forstod dog, at hun skulde skynde sig og gav sig ikke Tid til at faa sit Tøj ordentlig paaført. Hun kastede en Kjole ude paa Natdragten og tog et Overstykke paa.

Da hun kom op paa Dækket, smaaspøgte ogsaa Broderen og Farbroderen med hende. Hun tænker sig dog bagefter, at de har været klar over Faren, men har bestræbt sig for ikke at forkrække hende.

Damperen, der ikke bragte Hjælp.

Hun saa Lysene fra den Damper, der var i Nærheden, men som ikke kom til Hjælp.

Saa tydeligt, som dens Lanterner kunde ses, anser hun det for umuligt, at Kaptajnens Forklaring kan passe, hvorefter han ikke skulde have set Rakterne, som opsendtes fra det synkende Skib.

Afskeden.

De andre gav hende et Redningsbælte paa, og Farbroderen gav hende hendes Papirer. Hun vilde ikke forlade dem. Men Skibet hældede mere og mere forover, saa det blev vanskeligt at holde Fodfæstet, og tilsidst, da Forstavnen var saa dybt nede, at Vandet naaede den første Skorsten, kommanderede Farbroderen hende til at gaa i en Baad, som var i Færd med at fyldes med

Kvinder. Endnu spøjte de med hende, henvisende til, at de nok vilde flyde paa de vandtætte Rum, til den fremmede Damper kom. De fulgte hende til Baaden og gik saa roligt tilbage til deres Plads igen. Hendes Kæreste raabte til hende: "Kan Du nu lade være at græde, saa er Du en stor Pige!" Det blev det sidste Ord, hun hørte fra dem. Saa hejste man Baaden ned, tæt fyldt med Kvinder og Børn. Af Mænd var der kun 6 Matroser, en Baadsmand og en lille Fyr paa 16-17 Aar.

En gammel katholsk Præst velsignede dem en efter en, eftersom de gik i Baaden. Man bød ham en Plads i den, men han rystede paa Hovedet og blev tilbage.

Baaden svingede stærkt og var ved at krænges om under Nedfiringen, men kom i Vandet, uden at der kom Vand ind i den. Matroserne roede stærkt bort fra Skibet.

Da de havde roet et Kvarterstid sank Skibet. Det rejste sig helt op paa Enden. Saa kom der to stærke Explosioner, og derefter slukkedes Lyset. Man hørte et mangestemmigt Raab, og saa blev alt stille. Et Øjeblik efter blev Baaden trukket langt bort af Suget fra det synkende Kæmpeskib. De hørte ikke mere og saa ingen Mennesker i Vandet.

Havet var omtrent helt stille, men man roede ikke tilbage til Ulykkesstedet. Baaden havde saa mange Passagerer, som den kunne rumme. Man sad saa tæt, at Carla Andersen ikke kunde faa hægtet sin Kjole færdig, hvad hun ikke havde gjort paa Skibet.

Paa "Carpathia".

Baaden, hun kom med, var den næstsidste, der blev sat ud fra "Titanic". Ved 7½-Tiden om Morgenen blev den som nr. 11 optaget af "Carpathia".

Endnu efter at "Titanic" var sunket, saa man den anden fremmede Dampers Lys skinne.

Matroserne fik de kvindelige Passagerers Hatte, som de samlede sammen og tændte Ild i for at paakalde Opmærksomheden, men uden Resultat.

Paa "Carpathia" fik de Skibbrudne den bedste Pleje. I Baaden, som Carla Andersen var med, var man i nogenlunde god Behold trods den stærke Kulde, da man ikke var vaade. I flere andre Baade, hvis Passagerer var bleven gennemvaade, var nogle døde, da "Carpathia" naaede dem.

I New York

Fik man ligeledes den bedst mulige Modtagelse. Carla Andersen blev – ikke syg, men dog afkræftet – anbragt paa et Hospital, hvor en dansk Sygeplejerske blev sat til at tage sig af hende. Her opholdt hun sig indtil sin Hjemrejse. Hun maatte ikke paa egen Haand forlade Hospitalet, men Sygeplejersken fulgte hende forskellige Ture i Automobiler, som indsamlingskomiteen stillede til Raadighed. Fra det danske Generalkonsulat skete der Henvendelse til hende med Spørgsmaal, om man derfra kunde være hende til Hjælp med noget.

Hjemrejsen

fandt Sted under Beskyttelse af en engelsk Dame, i hvis Varetægt Selskabet havde overgivet hende paa Hjemturen over Atlanterhavet, og sammen med hvem hun blev overført til anden Klasse, skønt hendes herhjemme fra rekvirerede Billet kun var til tredje.

"White Star"s Direktør Ismay, rejste hjem med samme Skib. Han holdt sig inde paa omtrent hele Hjemturen. Man saa ham kun paa Promenadedækket en enkelt Gang.

Sorø Folketidende

Fredag den 12. juli 1912

”Titanic”-Katastrofen.

Opsigtsvækkende Resultater.

Skal ”California”s Fører drages til Ansvar for de 800 Menneskers Død?

- Store Forandringer i den transatlantiske Fart forbedres.

Den engelske Undersøgelse vedrørende ”Titanic”-Ulykken er jo nu afsluttet, og paa 1000 tættrykte Sider faar man Indtryk af denne lige saa enestaaende som uhyggelige Katastrofe i Skibshistorien.

De 98 Vidner, der under det 36 Dage lange Forhør har afgivet Forklaring, kaster først og fremmest et mægtigt Ansvar over paa Føreren af Dampskibet ”California”. Det er saa godt som enstemmigt erklæret, at ”California” har observeret de fra ”Titanic” opsendte Nødsignaler uden at tage nogen Hensyn til dem. I den Tale, som Kommissionens Formand har holdt, efter at Undersøgelsen er sluttet, udtaler han, at han har gransket og søgt efter en formildende Omstændighed, der kunde forringe ”California”s Ansvar, men det er ikke lykkedes ham, og i den afgivne Rapport hedder det derfor: Undersøgelsen har konstateret, at de Signaler, som observeredes paa ”California” var fra ”Titanic”. Kaptejnen vidste Besked om Signalerne, men forblev desuagtet i sin Kahyt og foretog sig intet – ikke en Gang at vække den Traadløses Telegrafist.

Det er endvidere konstateret, at Afstanden mellem Skibene ikke var mere end 8-9 Kilometer, og at ”California” til Trods for Isen har haft rigelig Tid til at naa ”Titanic” og redde samtlige Skibbrudne.

Undersøgelsen har været saa grundig som mulig, og Vidneforhørene skildrer den grufulde Ulykke i de mindste Detailler. Flere vigtige Punkter har man dog ikke kunnet faa oplyst paa Grund af, at Kaptejnen, de vagthavende Officerer og Maskincheferne, der tilsammen havde Ansvaret for Skibets Hastighed, var bleven Havets Bytte. Der er derfor ingen, som ved, hvilken Opfattelse Kaptejnen havde af Isbjergs-Advarslerne. Hvad det var, der fik ham til at vise Skibet ”Baltic”s Advarsel til White Star-Liniens Direktør Mr. Ismay – hvorfor Hastigheden ikke mindskedes, eller hvorfor Skibets Haabløshed, der saa godt som strax opdagedes af Overingeniør Mr. Andrew, blev hemmeligholdt for Passagererne.

Man har omhyggeligt undgaaet at fælde nogen Dom over en død Mand, men skjules kan det ikke, at Hovedaarsagen til Ulykken har været den overdrevne Hastighed i Forbindelse med Forsømmelse af Udsættelse af extra Udkigsmænd. Endvidere har Konstruktionen af de vandtætte Skodder været mere end mangelfuld.

Undersøgelsesrapporten giver en sønderlemmende Kritik af den Mangelfuldhed, der præger de store Kæmpeskibes Redningsmateriel, og det anses for givet, at Rapporten vil give Anledning til store administrative Sikkerhedsanordninger.

Det ventes bl. A. at den engelske Regering vil indbyde til en international Konference for at faa vedtaget nogle ny betryggende Bestemmelser med Hensyn til Redningmaterialet, Begrænsning af Skibenes Hastighed indenfor Iszonen, Omlægning af Atlanterhavsruterne osv.

Som bekendt har baade Amerika og Tyskland for længst tænkt paa en saadan Konference, men man venter nu, at England vil udstede Indbydelserne.

Det store ”Titanic”-Fond, der oprettedes strax efter Ulykken, raader nu over ca. 5½ Mill. Kr.

Paa et Møde mellem Fondets Ledere oplystes det, at følgende Ansøgninger om Hjælp var indkommet: Besætningen: 227 Enker, 438 Børn og 225, som paa anden Maade stod i Slægtskabsforhold med de Drukne.

For passagerernes Vedkommende ser Ansøgningerne saaledes ud:

113 Enker, 202 Børn og 460 andre. 819 Passagerer er anmeldte som druknede. Af de indkomne Ansøgninger om Hjælp er de 223 fra England, 71 Sverig, 33 Bulgarien, 19 Finland, 18 Belgien, 15 Norge, 14 Østrig, 10 Syrien, 5 Schweitz, 3 Danmark, 1 Frankrig og 1 Italien. Der ventes dog endnu ca. 100 Ansøgninger.
